

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning	Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen 2002/406/GUSP:	
	* Rådets gemensamma åtgärd av den 27 maj 2002 om ekonomiskt stöd till den internationella förhandlingsprocessen inför antagandet av en internationell uppförandekod mot spridning av ballistiska missiler	1
	<hr/>	
	I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 889/2002 av den 13 maj 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2027/97 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor (1)	2
	Kommissionens förordning (EG) nr 890/2002 av den 29 maj 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	6
	Kommissionens förordning (EG) nr 891/2002 av den 29 maj 2002 om fastställande av vissa riktkvantiteter och högsta individuella kvantiteter för utfärdande av licenser för import av bananer till gemenskapen under tredje kvartalet 2002 inom ramen för tullkvoterna	8
	* Kommissionens förordning (EG) nr 892/2002 av den 29 maj 2002 om fastställande av stöd för regleringsåret 2002/2003 för persikor och päron avsedda för bearbetning inom ramen för rådets förordning (EG) nr 2201/96	9
	* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder	10
	Uttalande från rådet	22

Rådet

2002/407/EG:

- * **Beslut nr 2/2002 av associeringsrådet EU-Tjeckien av den 27 mars 2002 om antagande av de allmänna villkoren för Republiken Tjeckiens deltagande i gemenskapens program** 23

Kommissionen

2002/408/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 24 maj 2002 om försäljning av de restprodukter av gemenskapens olivolja som innehåller av det italienska interventionsorganet [delgivet med nr K(2002) 1642]** 25

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

- * **Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 308/2000/KOL av den 30 oktober 2001 om införande av nya riktlinjer för tillämpningen av EES-bestämmelserna om statligt stöd på statligt stöd och riskkapital samt om ändring för tjugonionde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd** 27

Rättelser

- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 163/2002 av den 28 januari 2002 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom förordning 368/98 beträffande import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av glyfosat som sänds från Malaysia eller Taiwan, oavsett om importen deklarerats ha ursprung i Malaysia eller Taiwan, samt om avslutande av undersökningen rörande import från en malaysisk och en taiwanesisk exporterande tillverkare (EGT L 30 av den 31.1.2002)** 38
- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 311/2002 av den 18 februari 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Hongkong och Republiken Korea (EGT L 50 av den 21.2.2002)** 38
- * **Rättelse till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnande åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257 av den 10.10.1996)** 39
- * **Rättelse till protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA) (EGT L 135 av den 17.5.2001)** 39

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD

av den 27 maj 2002

om ekonomiskt stöd till den internationella förhandlingsprocessen inför antagandet av en internationell uppförandekod mot spridning av ballistiska missiler

(2002/406/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 14 maj 2001 antog rådet slutsatser om icke-spridning av missiler.
- (2) Den 16 juni 2001 antog Europeiska rådet i Göteborg ett uttalande om förebyggande av spridning av ballistiska missiler, och betonade sitt åtagande att kämpa mot spridning av ballistiska missiler på grundval av en universalisering av den internationella uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler (nedan kallad koden).
- (3) Unionen har aktivt främjat universalisering av koden.
- (4) Ett första möte om koden organiserades den 7–8 februari 2002 i Paris av den franska regeringen, och unionen vill därför underlätta ett andra möte i Madrid genom att lämna ekonomiskt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att underlätta den internationella förhandlingsprocessen i syfte att slutgiltigt utforma koden och få till stånd en internationell konferens för dess antagande senast 2002, kommer Europeiska unionen att ekonomiskt stödja ett andra möte om koden i Madrid. Mötet kommer att ledas av Euro-

peiska unionens ordförandeskap, i nära samarbete med ordföranden för det första mötet.

2. Det ekonomiska stödet skall täcka kostnaderna för konferensens organisering och anordnande, med undantag av deltagarnas kostnader för resa och logi.

Artikel 2

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av artikel 1 skall vara 55 000 euro.

2. De utgifter som finansieras med det belopp som anges i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 3

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2002.

Artikel 4

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 2002.

På rådets vägnar

M. ARIAS CAÑETE

Ordförande

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 889/2002

av den 13 maj 2002

om ändring av rådets förordning (EG) nr 2027/97 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för den gemensamma transportpolitiken är det viktigt att säkerställa en rimlig ersättningsnivå för passagerare som är inblandade i flygolyckor.
- (2) En ny konvention om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter ingicks i Montreal den 28 maj 1999, i vilken fastställs nya globala bestämmelser om skadeståndsansvar vid olyckor under internationella lufttransporter som ersätter bestämmelserna i 1929 års Warszawakonvention och senare ändringar av denna ⁽⁴⁾.
- (3) Warszawakonventionen kommer att fortsätta att gälla vid sidan av Montrealkonventionen under en obestämd tid.
- (4) I Montrealkonventionen fastställs bestämmelser om obegränsat skadeståndsansvar vid passagerares dödsfall eller skada.
- (5) Gemenskapen har undertecknat Montrealkonventionen och visat sin avsikt att bli part i konventionen genom att ratificera den.

(6) Det är nödvändigt att ändra rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretagens skadeståndsansvar vid olyckor ⁽⁵⁾ för att anpassa förordningen till bestämmelserna i Montrealkonventionen och därigenom skapa ett enhetligt ansvarssystem för internationella lufttransporter.

(7) Skyddet för passagerare och deras anhöriga stärks genom denna förordning och Montrealkonventionen vilka inte kan tolkas så, att de försvagar dessa personers skydd i förhållande till existerande lagstiftning vid datum för denna förordnings antagande.

(8) På den interna luftfartsmarknaden görs inte längre någon skillnad mellan nationell och internationell transport, och det är därför lämpligt att såväl omfattningen som nivån av skadeståndsansvaret är detsamma för både internationella och nationella transporter inom gemenskapen.

(9) I enlighet med subsidiaritetsprincipen är åtgärder på gemenskapsnivå önskvärda för att skapa ett enhetligt regelverk för samtliga EG-lufttrafikföretag.

(10) Ett system för obegränsat skadeståndsansvar vid passagerares dödsfall eller skada är lämpligt för ett säkert och modernt system för lufttransport.

(11) Ett EG-lufttrafikföretag bör kunna återropa artikel 21.2 i Montrealkonventionen endast om det visar att skadan inte vållats av transportörens eller dennes anställdas eller uppdragstagares vårdslöshet eller annan oriktig handling eller underlåtenhet.

(12) Enhetliga gränser för skadeståndsansvar vid förlust, skada eller förstörelse av bagage samt för skador som orsakats av förseningar, vilka gränser tillämpas för alla resor som görs med EG-lufttrafikföretag, kommer att säkerställa enkla och tydliga regler för både passagerare och flygbolag samt göra det möjligt för passagerare att avgöra när tilläggsförsäkring är nödvändig.

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 68 och
EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 298.

⁽²⁾ EGT C 123, 25.4.2001, s. 47.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 april 2001 (EGT C 21, 24.1.2002, s. 256), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 december 2001 (EGT C 58 E, 5.3.2002, s. 8) och Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 194, 18.7.2001, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 285, 17.10.1997, s. 1.

- (13) Det skulle vara opraktiskt för EG-lufttrafikföretag och förvirrande för deras passagerare om de skulle tillämpa olika system för skadeståndsansvar för olika flygningar inom samma trafiknät.
- (14) Det är önskvärt att befria olycksoffer och deras anhöriga från kortfristiga finansiella problem under den period som följer direkt efter en olycka.
- (15) I artikel 50 i Montrealkonventionen föreskrivs det att parterna skall se till att lufttrafikföretagen är tillräckligt försäkrade, och det är nödvändigt att beakta artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag ⁽¹⁾ för att följa denna bestämmelse.
- (16) Det är önskvärt att varje passagerare tillhandahålls grundläggande information om tillämpliga regler för skadeståndsansvar så att passagerarna om nödvändigt kan teckna tilläggförsäkring för resan.
- (17) Det kommer att bli nödvändigt att se över de belopp som fastställs i denna förordning med hänsyn till inflationen och eventuella ändringar av gränserna för skadeståndsansvar i Montrealkonventionen.
- (18) I den mån som ytterligare regler krävs för att genomföra Montrealkonventionen på de punkter som inte omfattas av förordning (EG) nr 2027/97, åligger det medlemsstaterna att fastställa sådana bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2027/97 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage.”

2. Artikel 1 skall ersättas med följande:

”Artikel 1

Genom denna förordning genomförs de relevanta bestämmelserna i Montrealkonventionen avseende lufttransport av passagerare och deras bagage, och i densamma fastställs vissa tilläggbestämmelser. Genom förordningen utvidgas dessutom tillämpningsområdet för dessa bestämmelser till att också omfatta lufttransport inom en enda medlemsstat.”

3. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

1. I denna förordning avses med

a) *lufttrafikföretag*: ett lufttransportföretag med giltig operativ licens,

- b) *EG-lufttrafikföretag*: ett lufttrafikföretag med en giltig licens utfärdad av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2407/92,
- c) *ersättningsberättigad*: en passagerare eller varje annan person berättigad att framställa krav som kan härledas från passageraren, i enlighet med tillämplig lag,
- d) *bagage*: om inget annat anges, både incheckat bagage och handbagage i den mening som avses i artikel 17.4 i Montrealkonventionen,
- e) *SDR*: en särskild dragningsrätt enligt Internationella valutafondens definition,
- f) *Warszawakonventionen*: konventionen rörande fastställande av vissa gemensamma bestämmelser i fråga om internationell luftbefordran, undertecknad i Warszawa den 12 oktober 1929 eller Warszawakonventionen så som den ändrats i Haag den 28 september 1955 och den tilläggskonvention till Warszawakonventionen som ingicks i Guadalajara den 18 september 1961,
- g) *Montrealkonventionen*: konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, undertecknad i Montreal den 28 maj 1999.

2. De begrepp som används i denna förordning och som inte definieras i punkt 1 motsvarar begreppen i Montrealkonventionen.”

4. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Ett EG-lufttrafikföretags skadeståndsansvar för passagerare och deras bagage regleras av alla de bestämmelser i Montrealkonventionen som är relevanta för sådant skadeståndsansvar.

2. Den försäkringsskyldighet som föreskrivs i artikel 7 i förordning (EG) nr 2407/92 skall såvitt gäller skadeståndsansvar för passagerare förstås så att det krävs att ett EG-lufttrafikföretag skall vara försäkrat upp till en nivå som är tillräcklig för att säkerställa att alla personer som är berättigade till ersättning erhåller hela det belopp de har rätt till enligt denna förordning.”

5. Följande artikel skall införas:

”Artikel 3a

Det tilläggsbelopp som i enlighet med artikel 22.2 i Montrealkonventionen kan utkrävas av EG-lufttrafikföretag när en passagerare gör en särskild förklaring om det intresse som är knutet till att bagaget avlämnas på destinationsorten, skall grundas på en tariff som hänför sig till extrakostnaderna för transport och försäkring av bagaget i fråga utöver kostnaderna för bagage som värderas upp till eller under gränsen för skadeståndsansvar. Passagerarna skall tillhandahållas tariffen på begäran.”

6. Artikel 4 skall utgå.

⁽¹⁾ EGT L 240, 24.8.1992, s. 1.

7. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Ett EG-lufttrafikföretag skall utan dröjsmål och under alla omständigheter inte senare än femton dagar efter att den skadeståndsberättigade fysiska personens identitet har fastställts göra sådana förskottsutbetalningar som kan behövas för att tillgodose dennes omedelbara ekonomiska behov i proportion till dennes umbäranden.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skall en sådan förskottsutbetalning inte understiga ett belopp på 16 000 SDR uttryckt i euro per passagerare vid dödsfall.

3. En förskottsutbetalning skall inte utgöra medgivande av skadeståndsansvar och får avräknas mot eventuella senare belopp som utbetalas på grundval av ett EG-lufttrafikföretags skadeståndsansvar, men skall inte återbetalas, utom i de fall som föreskrivs i artikel 20 i Montrealkonventionen eller om den person som mottagit förskottsutbetalningen inte var en person som hade rätt till ersättning."

8. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Alla lufttrafikföretag skall när de säljer lufttransport i gemenskapen se till att en översikt över de viktigaste bestämmelserna om skadeståndsansvar för passagerare och deras bagage, inbegripet uppgift om tidsfristerna för att väcka talan om ersättning och möjligheten att göra en särskild förklaring avseende bagage, görs tillgänglig för passagerarna på alla försäljningsställen inbegripet telefonförsäljning och försäljning via Internet. För att uppfylla detta informationskrav skall EG-lufttrafikföretagen använda det informationsmeddelande som ingår i bilagan. En sådan översikt eller ett sådant informationsmeddelande kan inte användas som grund för ersättningskrav och inte heller för tolkning av bestämmelserna i denna förordning eller i Montrealkonventionen.

2. Utöver de krav på information som fastställs i punkt 1 skall alla lufttrafikföretag när det gäller lufttransport som tillhandahålls eller köps inom gemenskapen ge samtliga passagerare en skriftlig uppgift om följande:

- Den gräns som beträffande flygningen i fråga gäller för lufttrafikföretagets skadeståndsansvar vid dödsfall eller kroppsskada, om en sådan gräns finns.
- Den gräns som beträffande flygningen i fråga gäller för lufttrafikföretagets skadeståndsansvar vid förstörelse, förlust av eller skada på bagage, samt en varning om att bagage, vars värde överstiger denna siffra bör anmälas till lufttrafikföretaget vid incheckningen eller helförsäkras av passageraren före resan.
- Den gräns som beträffande flygningen i fråga gäller för lufttrafikföretagets ansvar för skada som orsakats av försening.

3. Vid all transport som utförs av EG-lufttrafikföretag skall de gränser som anges i överensstämmelse med informationskraven i punkterna 1 och 2 vara desamma som de som fastställs i denna förordning om inte EG-lufttrafikföretaget frivilligt tillämpar högre gränser. Vad gäller den transport som utförs av lufttrafikföretag som inte är EG-lufttrafikföretag skall punkterna 1 och 2 gälla endast för transport till, från eller inom gemenskapen."

9. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Kommissionen skall senast tre år efter det att förordning (EG) nr 889/2002 (*) börjar tillämpas sammanställa en rapport om tillämpningen av denna förordning. Kommissionen skall särskilt undersöka behovet av att ändra de belopp som nämns i relevanta artiklar i Montrealkonventionen mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och underrättelser från Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO).

(*) EGT L 140, 30.5.2002, s. 2."

10. Följande bilaga skall läggas till:

"BILAGA

Flygbolags skadeståndsansvar för passagerare och deras bagage

I detta informationsmeddelande sammanfattas de regler för skadeståndsansvar som tillämpas av EG-lufttrafikföretag enligt gemenskapslagstiftningen och Montrealkonventionen.

Ersättning vid dödsfall eller kroppsskada

Det finns inga ekonomiska gränser för skadeståndsansvaret vid passagerares kroppsskada eller dödsfall. För skador upp till 100 000 SDR (ungefärligt belopp i lokal valuta) kan flygbolaget inte bestrida ersättningskrav. Om beloppet är högre kan flygbolaget motsätta sig krav om det kan bevisa att det inte vållat skadan.

Förskottsutbetalningar

Om en passagerare dödas eller skadas, skall flygbolaget betala det förskott som behövs för att tillgodose omedelbara ekonomiska behov inom 15 dagar från det att den person som har rätt till ersättning har identifierats. En sådan förskottsutbetalning skall vid dödsfall vara minst 16 000 SDR (ungefärligt belopp i lokal valuta).

Förseningar av passagerare

Vid förseningar av passagerare är flygbolaget skadeståndsansvarigt, om det inte vidtagit alla rimliga åtgärder för att undvika skadan eller om det var omöjligt för det att vidta sådana åtgärder. Skadeståndsansvaret vid förseningar av passagerare är begränsat till 4 150 SDR (ungefärligt belopp i lokal valuta).

Förseningar av bagage

Vid förseningar av bagage är flygbolaget skadeståndsansvarigt, om det inte vidtagit alla rimliga åtgärder för att undvika skadorna eller om det var omöjligt för det att vidta sådana åtgärder. Skadeståndsansvaret vid förseningar av bagage är begränsat till 1 000 SDR (ungefärligt belopp i den lokala valutan).

Förstörelse, förlust av eller skada på bagage

Flygbolaget är ansvarigt för skada vid förstörelse, förlust av eller skada på bagage upp till 1 000 SDR (ungefärligt belopp i lokal valuta). Vad gäller incheckat bagage är flygbolaget skadeståndsansvarigt även om det inte vållat skadan, utom då bagaget var defekt. Vad gäller handbagage, är flygbolaget skadeståndsansvarigt endast om det vållat skadan.

Högre gränser för bagage

En passagerare kan få rätt till en högre ekonomisk gräns för skadeståndsansvar genom att göra en särskild förklaring senast vid incheckningen och genom att betala en tilläggsavgift.

Klagomål avseende bagage

Om bagaget är skadat, försenat, förlorat eller förstört, måste passageraren snarast möjligt skriftligen klaga hos flygbolaget. Vid skada på incheckat resgods, måste passageraren skriftligen klaga inom sju dagar, och vid försening inom 21 dagar, i båda fallen från den dag då bagaget ställts till passagerarens förfogande.

Utförande och avtalsslutande flygbolags skadeståndsansvar

Om det flygbolag som faktiskt utför flygningen inte är detsamma som det avtalsslutande flygbolaget, har passageraren rätt att rikta ett klagomål eller ett ersättningskrav till endera flygbolaget. Om ett flygbolags namn eller kod är angivet på biljetten, är detta flygbolag det avtalsslutande flygbolaget.

Tidsfrist för att väcka talan

Talan vid domstol om ersättning måste väckas inom två år från den dag då luftfartyget ankom eller borde ha ankommit.

Grunden för informationen

Grunden för de ovan beskrivna reglerna är Montrealkonventionen av den 28 maj 1999, som genomförs i gemenskapen genom förordning (EG) nr 2027/97, ändrad genom förordning (EG) nr 889/2002 och medlemsstaternas nationella lagstiftning."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den dag den träder i kraft eller från och med den dag Montrealkonventionen träder i kraft beroende på vilket som sker senast.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 890/2002**av den 29 maj 2002****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 maj 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 maj 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 maj 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	40,0
	204	35,8
	999	37,9
0707 00 05	052	94,8
	220	154,8
	999	124,8
0709 90 70	052	89,0
	999	89,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,0
	204	48,2
	220	86,6
	388	66,9
	600	53,2
	624	78,8
	999	64,0
0805 50 10	388	62,4
	512	50,0
	528	59,6
	999	57,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	84,3
	400	101,9
	404	114,1
	508	73,2
	512	81,9
	524	83,4
	528	76,1
	720	156,5
	804	106,7
	999	97,6
0809 20 95	052	434,6
	400	303,6
	999	369,1

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 891/2002

av den 29 maj 2002

om fastställande av vissa riktkvantiteter och högsta individuella kvantiteter för utfärdande av licenser för import av bananer till gemenskapen under tredje kvartalet 2002 inom ramen för tullkvoterna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2587/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 14.1 i kommissionens förordning (EG) nr 896/2001 av den 7 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 när det gäller importsystemet för bananer i gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 349/2002 ⁽⁴⁾, får det för de tre första kvartalen fastställas en preliminär kvantitet för utfärdandet av importlicenser, uttryckt som en fast procentsats av de kvantiteter som är tillgängliga för varje tullkvot.
- (2) Uppgifterna, dels om de kvantiteter bananer som saluförts i gemenskapen under 2001, särskilt den faktiska importen under tredje kvartalet, dels i prognoser för försörjningen och konsumtionen på gemenskapens marknad under tredje kvartalet 2002, visar att det bör fastställas riktkvantiteter för tullkvoterna A, B och C för att uppnå en tillfredsställande försörjning i hela gemenskapen och för att trygga fortsatta handelsflöden mellan produktions- och saluföringsledet.
- (3) Mot bakgrund av samma uppgifter bör det vid tillämpningen av artikel 14.2 i förordning (EG) nr 896/2001 fastställas för vilken högsta kvantitet som varje aktör får ansöka om licens för tredje kvartalet 2002.

(4) Eftersom bestämmelserna i denna förordning bör tillämpas innan perioden för inlämnande av ansökningar om licenser avseende tredje kvartalet 2002 inleds, bör denna förordning träda i kraft omedelbart.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den preliminära kvantitet som avses i artikel 14.1 i förordning (EG) nr 896/2001 för import av bananer inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 404/93 skall för tredje kvartalet 2002 inom tullkvoterna A/B och C vara 23 % av de kvantiteter som är tillgängliga för traditionella och icke-traditionella aktörer.

Artikel 2

Den tillåtna kvantitet som avses i artikel 14.2 i förordning (EG) nr 896/2001 för import av bananer inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 404/93 skall för tredje kvartalet 2002 inom tullkvoterna A/B och C för traditionella aktörer vara 23 % av den referenskvantitet som fastställts i enlighet med artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 896/2001, och inom tullkvoterna A/B och C för icke-traditionella aktörer vara 23 % av den kvantitet som fastställts och meddelats aktören i enlighet med artikel 9.3 i förordning (EG) nr 896/2001.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 maj 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 126, 8.5.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 26.2.2002, s. 17.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 892/2002

av den 29 maj 2002

om fastställande av stöd för regleringsåret 2002/2003 för persikor och päron avsedda för bearbetning inom ramen för rådets förordning (EG) nr 2201/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1239/2001⁽²⁾, särskilt artikel 6.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.3 i kommissionens förordning (EG) nr 449/2001 av den 2 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1343/2001⁽⁴⁾ fastställs att kommissionen skall offentliggöra de stödbelopp som fastställts för persikor och päron efter kontroll av att de tröskelvärden som fastställs i bilaga III till förordning (EG) nr 2201/96 iakttas.
- (2) Den genomsnittliga mängd persikor som bearbetats med stöd under de tre föregående regleringsåren är mindre än gemenskapens tröskelvärde. Det stöd som skall tillämpas för regleringsåret 2002/2003 i de berörda medlemsstaterna skall vara det belopp som fastställs i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2201/96.
- (3) Den genomsnittliga mängd päron som bearbetats med stöd under de tre föregående regleringsåren överstiger gemenskapens tröskelvärde. Det stöd som skall tillämpas för regleringsåret 2002/2003 skall vara det belopp som fastställs i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2201/96 för de medlemsstater som har överskridit tröskelvärdet och

samma belopp med avdrag för överskridandena för övriga berörda medlemsstater efter det att de icke-bearbetade mängderna har omfördelats i enlighet med artikel 5.2 tredje stycket i samma förordning.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 2002/2003 skall det stöd som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96 vara följande:

- a) För persikor: 47,70 euro/ton.
- b) För päron:
  - 54,27 euro/ton i Grekland,
  - 161,70 euro/ton i Spanien,
  - 135,59 euro/ton i Frankrike,
  - 151,52 euro/ton i Italien,
  - 157,56 euro/ton i Nederländerna,
  - 161,70 euro/ton i Österrike,
  - 161,70 euro/ton i Portugal.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas avseende regleringsåret 2002/2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 maj 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 171, 26.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 64, 6.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 16.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/32/EG

av den 7 maj 2002

om främmande ämnen och produkter i djurfoder

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och på
grundval av det gemensamma utkast som godkändes av förlik-
ningskommittén den 26 mars 2002, och

av följande skäl:

- (1) Det bör göras åtskilliga ändringar i rådets direktiv 1999/29/EG av den 22 april 1999 om främmande ämnen i djurfoder ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det nämnda direktivet omarbetas.
- (2) Animalieproduktionen är av stor betydelse för jordbruket inom gemenskapen. Att lämpligt foder av god kvalitet används är en viktig förutsättning för att denna verksamhet skall ge tillfredsställande resultat när det gäller folkhälsa, djurs hälsa och välbefinnande, miljön samt animalieproducenternas ekonomi.
- (3) För att säkerställa produktiviteten inom jordbruket och en hållbar utveckling och för att göra det möjligt att säkerställa folkhälsan samt djurs hälsa, djurs välbefinnande och miljön är det viktigt att det finns bestämmelser om foder. Dessutom behövs det omfattande bestämmelser om hygien för att säkerställa god kvalitet på fodret på enskilda jordbruk även när det inte producerats kommersiellt.
- (4) Samma regler om kvalitet och säkerhet avseende produkter avsedda för djurfoder måste tillämpas på kvaliteten och säkerheten avseende det vatten som används för djuren. Trots att definitionen av foder inte

utesluter att vatten anses som foder, inbegrips det inte i den icke uttömmande förteckningen över de viktigaste foderråvarorna som återfinns i rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring och användning av foderråvaror ⁽⁵⁾. Frågan huruvida vatten kan anses som foder måste granskas inom ramen för det direktivet.

- (5) Det har konstaterats att tillsatser kan innehålla främmande ämnen. Direktivets tillämpningsområde bör därför utvidgas till att omfatta även tillsatser.
- (6) Produkter avsedda för djurfoder kan innehålla främmande ämnen som kan utgöra en fara för djurs hälsa eller, på grund av att de förekommer i animalieprodukter, för människors hälsa eller miljön.
- (7) Det är omöjligt att helt förhindra förekomsten av främmande ämnen, men det är viktigt att halten av dem i produkter avsedda för djurfoder hålls på en så låg nivå, med vederbörlig hänsyn till ämnenas akuta giftighet, dess bioackumulerbarhet och dess nedbrytbarhet, att oönskade och skadliga effekter kan förhindras. Det är för närvarande olämpligt att fastställa gränsvärden som ligger under detektionsgränsen för de analysmetoder som skall fastställas för gemenskapen.
- (8) Metoderna för att analysera rester av främmande ämnen blir alltmer förfinade så att även restmängder som är försumbara för djurs och människors hälsa kan upptäckas.
- (9) Främmande ämnen får endast finnas i produkter avsedda för djurfoder på de villkor som anges i detta direktiv och får inte användas på något annat sätt vid utfodring av djur. Detta direktiv påverkar därför inte andra gemenskapsbestämmelser om foder, särskilt inte reglerna om foderblandningar.
- (10) Detta direktiv bör gälla för produkter avsedda för djurfoder från den dag då dessa förs in i gemenskapen. Det måste därför fastställas att gränsvärdena för främmande ämnen skall tillämpas generellt, i alla led, från den tidpunkt då varje slag av produkter avsedda för djurfoder börjar omsättas eller användas, och gränsvärdena skall i synnerhet tillämpas från tidpunkten för import.

⁽¹⁾ EGT C 89 E, 28.3.2000, s. 70 och EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 346.

⁽²⁾ EGT C 140, 18.5.2000, s. 9.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 oktober 2000 (EGT C 178, 22.6.2001, s. 160), rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 september 2001 (EGT C 4, 7.1.2002, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 12 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 10 april 2002 och rådets beslut av den 22 april 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 115, 4.5.1999, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 35. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/16/EG (EGT L 105, 3.5.2000, s. 36).

- (11) Produkter avsedda för djurfoder måste vara sunda, oförfalskade och av god handelskvalitet, så att de vid korrekt användning inte utgör någon fara för människors eller djurs hälsa eller miljön och inte inverkar negativt på animalieproduktion. Det måste därför vara förbjudet att använda eller omsätta produkter avsedda för djurfoder vilkas halt av främmande ämnen överskrider de gränsvärden som fastställs i bilaga I.
- (12) Förekomsten av vissa främmande ämnen i tillskottsfoder måste begränsas genom att lämpliga gränsvärden fastställs.
- (13) I vissa fall fastställs ett gränsvärde med hänsyn till nuvarande bakgrundsvärden, men fortsatta ansträngningar bör göras för att i möjligaste mån begränsa förekomsten av vissa främmande ämnen i produkter avsedda för djurfoder så att även deras förekomst i näringskedjan begränsas. I detta direktiv bör det följaktligen föreskrivas om en möjlighet att införa en åtgärdsgräns, som är betydligt lägre än det fastställda gränsvärdet. Om denna åtgärdsgräns överskrider bör det undersökas varifrån de främmande ämnena kommer, och åtgärder bör vidtas för att begränsa eller helt eliminera föroreningskällorna.
- (14) Medlemsstaterna måste få behålla sin möjlighet att, om djurs eller människors hälsa eller miljön hotas, tillfälligt sänka de fastställda gränsvärdena, fastställa gränsvärden för andra ämnen eller förbjuda förekomsten av dessa ämnen i produkter avsedda för djurfoder. För att säkerställa en enhetlig tillämpning, bör eventuella ändringar av bilaga I till detta direktiv beslutas genom ett brådsökande gemenskapsförfarande, på grundval av styrkande dokument samt med tillämpning av försiktighetsprincipen.
- (15) Produkter avsedda för djurfoder som uppfyller kraven i detta direktiv får, i fråga om halten av främmande ämnen, endast omfattas av de omsättningsrestriktioner som föreskrivs i detta direktiv samt i rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet⁽¹⁾.
- (16) Medlemsstaterna måste utfärda bestämmelser om lämpliga kontroller av att kraven beträffande främmande ämnen är uppfyllda vid användning eller omsättning av produkter avsedda för djurfoder i enlighet med direktiv 95/53/EG.
- (17) Det är viktigt att införa ett ändamålsenligt gemenskapsförfarande för att anpassa de tekniska föreskrifterna i

bilagorna till detta direktiv efter den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

- (18) För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas som möjliggör ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga foderkommittén, som inrättades genom beslut 70/372/EEG⁽²⁾.
- (19) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller främmande ämnen i produkter avsedda för djurfoder.
2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i
  - a) rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽⁴⁾,
  - b) rådets direktiv 96/25/EG och rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁽⁵⁾,
  - c) rådets direktiv 76/895/EEG av den 23 november 1976 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker⁽⁶⁾, rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål⁽⁷⁾, rådets direktiv 86/363/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på livsmedel av animaliskt ursprung⁽⁸⁾ och rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽⁹⁾, när dessa rester inte anges i bilaga I till det här direktivet,

⁽²⁾ EGT L 170, 3.8.1970, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 2205/2001 (EGT L 297, 15.11.2001, s. 3).

⁽⁵⁾ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/2/EG (EGT L 63, 6.3.2002, s. 23).

⁽⁶⁾ EGT L 340, 9.12.1976, s. 26. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/57/EG (EGT L 244, 29.9.2000, s. 76).

⁽⁷⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/23/EG (EGT L 64, 7.3.2002, s. 13).

⁽⁸⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 43. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/23/EG.

⁽⁹⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/23/EG.

⁽¹⁾ EGT L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 55).

- d) gemenskapslagstiftning rörande veterinärfrågor som rör folkhälsa och djurs hälsa,
- e) rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder ⁽¹⁾,
- f) rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov ⁽²⁾.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *foder*: produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade, och produkter som härrör från industriell bearbetning av dessa samt organiska eller oorganiska ämnen som används enskilt eller i blandningar, med eller utan tillsatser, för utfodring av djur,
- b) *foderråvaror*: olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade, och produkter som härrör från industriell bearbetning av dessa samt organiska eller oorganiska ämnen som, med eller utan tillsatser, används för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar,
- c) *tillsatser*: tillsatser enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 70/524/EEG,
- d) *förblandningar*: blandningar av tillsatser eller blandningar av en eller flera tillsatser med bärsubstanser avsedda för tillverkning av foder,
- e) *foderblandningar*: blandningar av foderråvaror med eller utan tillsatser, avsedda för utfodring av djur, i form av helfoder eller tillskottsfoder,
- f) *tillskottsfoder*: foderblandningar med hög halt av vissa ämnen som genom sin sammansättning inte täcker dagsbehovet utan att kompletteras med annat foder,
- g) *helfoder*: foderblandningar som genom sin sammansättning kan tillgodose ett dagsbehov,
- h) *produkter avsedda för djurfoder*: foderråvaror, förblandningar, tillsatser, foder och alla andra material avsedda för användning som djurfoder eller som används i djurfoder,
- i) *dagsbehov (dagsgiva)*: genomsnittlig sammanlagd mängd foder, beräknad på en vattenhalt på 12 %, som dagligen krävs för att ett djur av en viss art och åldersgrupp och med en viss avkastning skall få hela sitt näringsbehov tillfredsställt,
- j) *djur*: djur som tillhör arter som normalt utfodras och hålls eller används av människor för livsmedelsproduktion samt djur som lever i vilt tillstånd och utfodras med foder,

⁽¹⁾ EGT L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/20/EG (EGT L 80, 25.3.1999, s. 20).

⁽²⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/29/EG (EGT L 115, 4.5.1999, s. 32).

k) *utsläppande på marknaden eller omsättning*: innehav av produkter avsedda för djurfoder för försäljning, däri inbegripet försäljningserbjudanden, eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller inte, till tredje man, samt själva försäljningen eller andra former av överlåtelse,

l) *främmande ämnen*: varje typ av ämne eller produkt, med undantag av sjukdomsframkallande ämnen, som förekommer i och/eller på en produkt avsedd att användas för djurfoder och som kan medföra fara för djurs eller människors hälsa eller för miljön eller kan ha en negativ inverkan på animalieproduktionen.

Artikel 3

1. Produkter avsedda för djurfoder får införas för användning i gemenskapen från tredje land, omsättas och/eller användas i gemenskapen endast om de är sunda, oförfalskade och av god handelskvalitet och därför vid korrekt användning inte utgör någon fara för människors eller djurs hälsa eller miljön och inte kan ha negativ inverkan på animalieproduktion.

2. Särskilt kan produkter avsedda för djurfoder inte anses uppfylla kraven i punkt 1 om deras halt av främmande ämnen inte följer de gränsvärden som fastställs i bilaga I.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de främmande ämnen som finns upptagna i bilaga I kan tillåtas i produkter avsedda för djurfoder endast på där angivna villkor.

2. För att begränsa eller undanröja källorna till främmande ämnen i produkter avsedda för djurfoder skall medlemsstaterna, i samarbete med de ekonomiska aktörerna, genomföra undersökningar för att identifiera källorna till främmande ämnen i de fall gränsvärdena överskrids och i de fall förhöjda halter av sådana ämnen upptäcks, med hänsyn till bakgrundsvärden. För ett enhetligt tillvägagångssätt i fall av förhöjda halter kan det bli nödvändigt att fastställa åtgärdsgränser för att inleda sådana undersökningar. Dessa får fastställas i bilaga II till detta direktiv.

Medlemsstaterna skall till kommissionen och övriga medlemsstater översända all relevant information och relevanta upptäckter av källan och de åtgärder som vidtagits för att begränsa halten av eller undanröja de främmande ämnena. Denna information skall översändas inom ramen för den årliga rapport som skall översändas till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 i direktiv 95/53/EG, utom i de fall då informationen är av omedelbar relevans för övriga medlemsstater. I det senare fallet skall informationen översändas omedelbart.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall föreskriva att produkter avsedda för djurfoder med ett innehåll av ett främmande ämne som överskrider det gränsvärde som anges i bilaga I inte får blandas i utspädningssyfte med samma produkt eller produkter avsedda för djurfoder.

Artikel 6

Om inga särskilda bestämmelser finns för tillskottsfoder skall medlemsstaterna föreskriva att tillskottsfoder, med beaktande av den proportion som föreskrivs för dess användning i en dagsgiva, inte får innehålla högre halter av de främmande ämnen som finns upptagna i bilaga I till detta direktiv än de som anges för helfoder.

Artikel 7

1. Om en medlemsstat erhåller ny information eller omvärderar redan befintlig information efter det att bestämmelserna i fråga har antagits och därmed har skäl att göra gällande att ett gränsvärde enligt bilaga I eller ett främmande ämne som inte anges där utgör en fara för djurs eller människors hälsa eller för miljön, får medlemsstaten under en övergångsperiod sänka gränsvärdet, fastställa ett gränsvärde eller förbjuda ämnet i produkter avsedda för djurfoder. Medlemsstaten skall omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange skälen till beslutet.

2. Ett beslut skall omedelbart fattas enligt förfarandet i artikel 12 om huruvida bilagorna I och II skall ändras.

Medlemsstaten får fortsätta att tillämpa de beslutade åtgärderna så länge inget beslut har fattats av rådet eller kommissionen.

Medlemsstaten måste säkerställa att det beslut som fattats offentliggörs.

Artikel 8

1. I enlighet med förfarandet i artikel 11 skall kommissionen, med hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, anpassa bilagorna I och II.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 11 skall vidare kommissionen

- kontinuerligt anta konsoliderade versioner av bilagorna I och II så att ändringarna enligt punkt 1 införlivas, och den får
- definiera godtagbarhetskriterier för avgiftningsprocesser som ett komplement till de kriterier som finns för djurfoder som genomgått sådana processer.

3. Medlemsstaterna skall se till att åtgärder vidtas för att säkerställa en korrekt tillämpning av godtagbara processer enligt punkt 2 och att avgiftade produkter avsedda för djurfoder överensstämmer med bestämmelserna i bilaga I.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall säkerställa att produkter avsedda för djurfoder som följer bestämmelserna i detta direktiv inte omfattas av några andra omsättningsrestriktioner som gäller förekomsten av främmande ämnen än vad som följer av detta direktiv samt direktiv 95/53/EG.

Artikel 10

Bestämmelser som kan inverka på folk- eller djurhälsan eller miljön skall antas efter samråd med relevant(a) vetenskaplig(a) kommitté(er).

Artikel 11

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga foderkommittén, som inrättats genom artikel 1 i rådets beslut 70/372/EEG.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 12

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga foderkommittén, som inrättats genom artikel 1 i beslut 70/372/EEG.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara 15 dagar.

Artikel 13

1. Vid export till tredje land av produkter avsedda för djurfoder som framställts i gemenskapen skall medlemsstaterna som minimikrav tillämpa bestämmelserna i detta direktiv.

2. Punkt 1 skall inte påverka medlemsstaternas rätt att tillåta återexport enligt de villkor som har fastställs i artikel 12 i förordning (EG) nr 178/2002⁽¹⁾. Bestämmelserna i artikel 20 i den förordningen skall gälla i tillämpliga delar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

Artikel 14

1. Direktiv 1999/29/EG upphör att gälla den 1 augusti 2003 utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelse att följa de tidsgränser som anges i del B av bilaga III för införlivande i nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del A av den bilagan.

2. Hänvisningar till direktiv 1999/29/EG skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 maj 2003. De skall genast informera kommissionen om detta.

Bestämmelserna skall tillämpas från och med den 1 augusti 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan

hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om alla de lagar och andra bestämmelser som antas vid genomförandet av detta direktiv.

Artikel 16

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2002.

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

P. COX

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

Ordförande

BILAGA I

Främmande ämnen	Produkter avsedda för djurfoder	Maximalt innehåll i mg/kg foder (ppm) beräknat på 12 % vattenhalt	
(1)	(2)	(3)	
1. Arsenik	Foderråvaror, med undantag av:	2	
	— mjöl av gräs, torkad lusern och torkad klöver, torkad sockerbetsmassa och torkad melasserad sockerbetsmassa	4	
	— fosfater och foder som framställs av fisk eller andra vattenlevande djur	10	
	Helfoder, med undantag av:	2	
	— helfoder till fisk	4	
	Tilläggsfoder, med undantag av:	4	
	— mineralfoder	12	
	2. Bly	Foderråvaror, med undantag av:	10
		— grönfoder	40
		— fosfater	30
— jäst		5	
Helfoder		5	
Tilläggsfoder, med undantag av:		10	
— mineralfoder		30	
3. Fluor	Foderråvaror, med undantag av:	150	
	— foder av animaliskt ursprung	500	
	— fosfater	2 000	
	Helfoder, med undantag av:	150	
	— helfoder för nötkreatur, får och getter		
	— mjölkande	30	
	— andra	50	
	— helfoder för svin	100	
	— helfoder för fjäderfå	350	
	— helfoder för kyckling	250	
	Mineralfoderblandning för nötkreatur, får och getter	2 000 ⁽¹⁾	
	Annat tilläggsfoder	125 ⁽²⁾	
	4. Kvicksilver	Foderråvaror, med undantag av:	0,1
— foder som framställs av fisk eller andra vattenlevande djur		0,5	
Helfoder, med undantag av:		0,1	
— helfoder för hund och katt		0,4	
Tilläggsfoder, med undantag av:		0,2	
— tilläggsfoder för hund och katt			

Främmande ämnen	Produkter avsedda för djurfoder	Maximalt innehåll i mg/kg foder (ppm) beräknat på 12 % vattenhalt
(1)	(2)	(3)
5. Nitriter	Fiskmjöl Helfoder, med undantag av: — foder för andra sällskapsdjur än fåglar och akvariefiskar	60 (uttryckt som natrium-nitrit) 15 (uttryckt som natrium-nitrit)
6. Kadmium	Foderråvaror av vegetabiliskt ursprung Foderråvaror av animaliskt ursprung, med undantag av: — foder för sällskapsdjur Fosfater Helfoder för nötkreatur, får och getter, med undantag av: — helfoder för kalvar, lamm och killingar Andra helfoder, med undantag av: — foder för sällskapsdjur Mineralfoder Andra tilläggsfoder för nötkreatur, får och getter	1 2 10 ⁽³⁾ 1 0,5 5 ⁽⁴⁾ 0,5
7. Aflatoxin B ₁	Foderråvaror, med undantag av: — jordnötter, kopra, palmkärnor, bomullsfrö, babasu, majs och produkter som framställs genom bearbetning av dessa Helfoder för nötkreatur, får och getter, med undantag av: — mjölkkor — kalvar och lamm Helfoder för svin och fjäderfä (med undantag av ungdjur) Annat helfoder Tilläggsfoder för nötkreatur, får och getter (med undantag av tilläggsfoder för mjölkdjur, kalvar och lamm) Tilläggsfoder för svin och fjäderfä (med undantag av ungdjur) Annat tilläggsfoder	0,05 0,02 0,05 0,005 0,01 0,02 0,01 0,05 0,03 0,005
8. Cyanväte	Foderråvaror, med undantag av: — linfrö — linfrökakor — maniokprodukter och mandelkakor Helfoder, med undantag av: — helfoder för kyckling	50 250 350 100 50 10
9. Fri gossypol	Foderråvaror, med undantag av: — bomullsfrökakor Helfoder, med undantag av: — helfoder för nötkreatur, får och getter — helfoder för fjäderfä (med undantag av värphöns) och kalvar — helfoder för kaniner och svin (med undantag av smågrisar)	20 1 200 20 500 100 60

Främmande ämnen	Produkter avsedda för djurfoder	Maximalt innehåll i mg/kg foder (ppm) beräknat på 12 % vattenhalt
(1)	(2)	(3)
10. Theobromin	Helfoder, med undantag av: — helfoder för fullvuxna nötkreatur	300 700
11. Flyktig senapsolja	Foderråvaror, med undantag av: — rapskakor Helfoder, med undantag av: — helfoder för nötkreatur, får och getter (med undantag av ungdjur) — helfoder för svin (med undantag av smågrisar) och fjäderfä	100 4 000 (uttryckt som allylisotiocyanat) 150 (uttryckt som allylisotiocyanat) 1 000 (uttryckt som allylisotiocyanat) 500 (uttryckt som allylisotiocyanat)
12. Vinytiooxazolidon (Vinyloxazolidintion)	Helfoder för fjäderfä, med undantag av: — helfoder för värphöns	1 000 500
13. Mjölkdryga (<i>Claviceps purpurea</i>)	Allt foder som innehåller omald spannmål	1 000
14. Ogräsfrön och icke malda eller krossade frukter som innehåller alkaloider, glykosider eller andra toxiska ämnen, enskilda eller tillsammans, däribland a) Därrepe – <i>Lolium temulentum</i> L., b) Linrepe – <i>Lolium remotum</i> Schrank, c) Spikklubba – <i>Datura stramonium</i> L.	Allt foder	3 000 1 000 1 000 1 000
15. Ricinus – <i>Ricinus communis</i> L.	Allt foder	10 (uttryckt i skal av ricinus)
16. <i>Crotalaria</i> spp.	Allt foder	100
17. Aldrin } 18. Dieldrin } enkla eller tillsammans uttryckt som dieldrin	} Allt foder, med undantag av: } — fett	} 0,01 } 0,2
19. Kamfeklor (toxafen)	Allt foder	0,1
20. Klordan (summan av cis- och transisomerer och av oxyklordan, uttrakt som klordan)	Allt foder, med undantag av: — fett	0,02 0,05
21. DDT (Summan av DDT-, TDE- och DDE-isomerer, uttryckt som DDT)	Allt foder, med undantag av: — fett	0,05 0,5
22. Endosulfan (summan av alfa- och betaisomerer och av endosulfansulfat, uttryckt som endosulfan)	Allt foder, med undantag av: — majs — oljeväxtfröer — helfoder för fisk	0,1 0,2 0,5 0,005
23. Endrin (summan av endrin och deltaketoendrin, uttryckt som endrin)	Allt foder, med undantag av: — fett	0,01 0,05
24. Heptaklor (summan av heptaklor och heptakloreoxid, uttryckt som heptaklor)	Allt foder, med undantag av: — fett	0,01 0,2

Främmande ämnen	Produkter avsedda för djurfoder	Maximalt innehåll i mg/kg foder (ppm) beräknat på 12 % vattenhalt
(1)	(2)	(3)
25. Hexaklorbensen (HCB)	Allt foder, med undantag av: — fett	0,01 0,2
26. Hexaklorcyklohexan (HCH)		
26.1 alfaisomerer	Allt foder, med undantag av: — fett	0,02 0,2
26.2 betaisomerer	Foderblandningar, med undantag av: — foder för mjölkkor	0,01 0,005
	Foderråvaror, med undantag av: — fett	0,01 0,1
26.3 gammaisomerer	Allt foder, med undantag av: — fett	0,2 2,0
27. Dioxin (summan av PCDD och PCDF, uttryckt i internationella toxinekvivalenter)	Citruspellets	500 µg I-TEQ/kg (övre detektionsgräns) ^(?)
28. Aprikos – <i>Prunus armeniaca</i> L.	} Allt foder	} Frö och frukter av de här förtecknade växtarterna samt bearbetade produkter av dem får bara förekomma i fodret i form av spår som inte kan bestämmas kvantitativt
29. Bittermandel – <i>Prunus dulcis</i> (Mill.) D.A. Webb var. <i>amara</i> (DC.) Focke (= <i>Prunus amygdalus</i> Batsch var. <i>amara</i> (DC.) Focke)		
30. Oskalade bokollon – <i>Fagus silvatica</i> L.		
31. Oljedådra – <i>Camelina sativa</i> (L.) Crantz		
32. Mowrah, <i>Bassia</i> , <i>Madhuca</i> – <i>Madhuca longifolia</i> (L.) Macbr. (= <i>Bassia longifolia</i> L. = <i>Illipe malabrorum</i> Engl.) <i>Madhuca indica</i> Gmelin (= <i>Bassia latifolia</i> Roxb.) = <i>Illipe latifolia</i> (Roscb.) F. Mueller)		
33. Purgerbuske – <i>Jatropha curcas</i> L.		
34. Purgercroton – <i>Croton tiglium</i> L.		
35. Indisk senap – <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. och Coss. ssp. <i>integrifolia</i> (West.) Thell.		
36. Sareptasenap – <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. och Coss. ssp. <i>juncea</i>		
37. Kinesisk senap – <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. och Coss. ssp. <i>juncea</i> var. <i>lutea</i> Batalin		
38. Svart senap – <i>Brassica nigra</i> (L.) Koch		
39. Etiopisk senap – <i>Brassica carinata</i> A. Braun		

⁽¹⁾ Medlemsstaterna får även föreskriva en maximihalt för fluor på 1,25 % av ingående fosfat.

⁽²⁾ Fluorhalt per procentenhet fosfor.

⁽³⁾ Medlemsstaterna får även föreskriva en maximalhalt för kadmium på 0,5 mg per procent ingående fosfor.

⁽⁴⁾ Medlemsstaterna får även föreskriva en maximalhalt för kadmium på 0,75 mg per procent ingående fosfor.

⁽⁵⁾ De övre koncentrationerna beräknas mot antagandet att all värden av de olika besläktade ämnen som ligger under detektionsgränsen är lika med detektionsgränsen.

BILAGA II

Främmande ämnen och produkter	Produkter avsedda för djurfoder	Åtgärdsgräns uttryckt i mg/kg (ppm) avseende en produkt avsedd för djurfoder beräknat på 12 % vattenhalt	Kommentarer och ytterligare information (t.ex. vilka slags undersökningar som skall genomföras)
----------------------------------	------------------------------------	--	---

(p.m.)

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 1999/29/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2 a
Artikel 2 b	Artikel 2 b
Artikel 2 c	Artikel 2 g
Artikel 2 d	Artikel 2 f
Artikel 2 e	Artikel 2 e
Artikel 2 f	Artikel 2 i
Artikel 2 g	Artikel 2 j
Artikel 2 h	—
—	Artikel 2 c
—	Artikel 2 d
—	Artikel 2 h
—	Artikel 2 k
—	Artikel 2 l
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1
Artikel 4.2	—
—	Artikel 4.2
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	—
—	Artikel 10
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13

Direktiv 1999/29/EG	Detta direktiv
Artikel 16	—
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	—
Bilaga III	—
Bilaga IV	Bilaga II

UTTALANDE FRÅN RÅDET

Medlemsstaterna bekräftar att de skall göra sitt yttersta för att se till att de lämpliga åtgärder som behövs för att genomföra direktivet antas snabbt inom den tidsfrist som fastställs i artiklarna 14 och 15.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT nr 2/2002 AV ASSOCIERINGSRÅDET EU-TJECKIEN

av den 27 mars 2002

om antagande av de allmänna villkoren för Republiken Tjeckiens deltagande i gemenskapens program

(2002/407/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

Artikel 2

med beaktande av tilläggsprotokollet till Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tjeckien, å andra sidan⁽¹⁾, om Tjeckiens deltagande i gemenskapens program, särskilt artiklarna 1 och 2 i detta, och

Tjeckien skall bidra ekonomiskt till Europeiska unionens allmänna budget i förhållande till de program i vilka Tjeckien deltar.

Artikel 3

av följande skäl:

Företrädare för Tjeckien får, som observatörer och i fråga om de punkter som Tjeckien berörs av, delta i de förvaltningskommittéer som ansvarar för övervakningen av de program till vilka Tjeckien bidrar ekonomiskt.

Artikel 4

(1) Enligt artikel 1 i tilläggsprotokollet får Tjeckien delta i gemenskapens ramprogram, särskilda program, projekt eller andra åtgärder på en rad olika områden. I tilläggsprotokollet föreskrivs även att andra gemenskapsområden får läggas till.

Projekt och initiativ som läggs fram av deltagare från Tjeckien skall, i största möjliga utsträckning, omfattas av samma villkor, bestämmelser och förfaranden i fråga om de berörda programmen som de som tillämpas för medlemsstaterna.

Artikel 5

(2) Enligt artikel 2 i nämnda protokoll skall villkoren för Tjeckiens deltagande i denna verksamhet beslutas av associeringsrådet.

De särskilda villkoren, inklusive det ekonomiska bidraget, för Tjeckiens deltagande i varje enskilt program skall fastställas mellan kommissionen och Tjeckiens behöriga myndigheter. Om Tjeckien skulle ansöka om externt bistånd från gemenskapen enligt rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa⁽²⁾, får sådana särskilda villkor fastställas på grundval av en finansieringsöverenskommelse.

(3) De särskilda villkoren för deltagande, inklusive dem som avser finansiering, i respektive gemenskapsprogram bör fastställas mellan Europeiska gemenskapernas kommission och Tjeckiens behöriga myndigheter.

Artikel 6

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tjeckien får delta i alla de gemenskapsprogram som står öppna för deltagande av kandidatländerna i Central- och Östeuropa, i enlighet med bestämmelserna om antagandet av dessa program.

Detta beslut skall gälla för en obestämd period.

Det får sägas upp skriftligen av endera parten med sex månaders varsel.

⁽¹⁾ EGT L 317, 30.12.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2666/2000 (EGT L 306, 7.12.2000, s. 1).

Artikel 7

Associeringsrådet får senast tre år efter det att detta beslut har trätt i kraft och vart tredje år därefter göra en översyn av hur detta beslut har genomförts på grundval av Tjeckiens faktiska deltagande i ett eller flera gemenskapsprogram.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den första dagen i månaden efter den dag det antas av associeringsrådet.

Utfärdat i Bryssel den 27 mars 2002.

På associeringsrådets vägnar

J. KAVAN

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 maj 2002

om försäljning av de restprodukter av gemenskapens olivolja som innehåses av det italienska interventionsorganet

[delgivet med nr K(2002) 1642]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/408/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1638/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001⁽²⁾, särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De spanska, grekiska och italienska interventionsorganen köpte före den 1 november 1998 olivolja inom ramen för systemet för interventionsköp. Den rättsliga grunden för detta system ändrades från och med den 1 november 1998 genom förordning (EG) nr 1638/98. För att få en smidig övergång mellan systemet för interventionsköp och den nuvarande situationen där detta system inte längre existerar och för att befria gemenskapens interventionscentraler från alla kvantiteter olivolja som ännu finns kvar, bör tillstånd ges för försäljning av de kvantiteter som ännu finns i lager i Italien. Det rör sig om bottenfällningar från oljetankarna som innehåller en större eller mindre procentandel olivolja.
- (2) I artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 2754/78 av den 23 november 1978 om intervention inom olivoljesektorn⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2203/90⁽⁴⁾, anges att försäljning av gemenskapens olivolja som innehåses av interventionsorganen skall ske genom anbudsförfarande om inte särskilda omständigheter föranleder att ett annat försäljningsförfarande används. De restprodukter av olivolja som ännu finns i lager i

Italien kunde inte säljas vid den försäljning som beslutades genom kommissionens förordning (EG) nr 2599/2001 av den 28 december 2001 om försäljning av de restprodukter av gemenskapens olivolja som innehåses av de spanska, grekiska och italienska interventionsorganen⁽⁵⁾, på grund av att ett otillräckligt antal anbud lämnades in i Italien. Dessa restprodukter bör därför åter bjudas ut till försäljning. För att möjliggöra för de italienska myndigheterna att finna en rimlig lösning som uppfyller de villkor som anges i förordning (EEG) nr 2754/78 bör tillstånd ges för att sälja dessa restprodukter under hand i stället för genom anbudsförfarande.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det italienska interventionsorganet "Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura" (AGEA) får tillstånd att under hand sälja 27,1 ton bottenfällningar från de tankar med gemenskapens olivolja som interventionsorganet innehar till följd av interventioner på gemenskapsmarknaden för olivolja.
2. Försäljningen av den produkt som avses i punkt 1 skall ha skett före den 15 juli 2002.
3. Produkten skall levereras före den 8 september 2002.
4. Det italienska interventionsorganet skall snarast underätta kommissionen om resultatet av försäljningen.

⁽¹⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 331, 28.11.1978, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.1990, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 43.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 24 maj 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

BESLUT AV EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 308/2000/KOL

av den 30 oktober 2001

om införande av nya riktlinjer för tillämpningen av EES-bestämmelserna om statligt stöd på statligt stöd och riskkapital samt om ändring för tjugonionde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ⁽¹⁾ särskilt artiklarna 61–63 i detta,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽²⁾, särskilt artikel 24 i detta och artikel 1 i protokoll 3 till detta, och

av följande skäl:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet förverkliga bestämmelserna om statsstöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om det avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om Eftas övervakningsmyndighet anser det nödvändigt.

Eftas övervakningsmyndighet erinrar om procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd ⁽³⁾, antagna av Eftas övervakningsmyndighet den 19 januari 1994 (EGT L 231, 3.9.1994, EES-supplement 32).

Den 23 maj 2001 antog Europeiska kommissionen ett meddelande om statligt stöd och riskkapital (EGT C 235, 21.8.2001, s. 3).

Det meddelandet är av betydelse också för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

En enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet måste garanteras i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt punkt II, under rubriken "Allmänt", i slutet av bilaga XV till EES-avtalet skall Eftas övervakningsmyndighet efter samråd med Europeiska kommissionen anta rättsakter som motsvarar dem som antagits av kommissionen för att upprätthålla lika konkurrensvillkor.

Eftas övervakningsmyndighet har samrått med Europeiska kommissionen.

Eftas övervakningsmyndighet erinrar om att den har samrått med Eftastaterna vid ett multilateralt sammanträde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Riktlinjerna för statligt stöd skall ändras genom införandet av ett nytt kapitel 10 A "Statligt stöd och riskkapital". Kapitlet återges i bilaga I till detta beslut.

⁽¹⁾ Nedan kallat EES-avtalet.

⁽²⁾ Nedan kallat övervakningsavtalet.

⁽³⁾ Nedan kallade riktlinjerna för statligt stöd.

2. Beslutet, inklusive bilaga I, skall offentliggöras i EES-delen i och EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
3. Eftastaterna skall underrättas om detta beslut genom en kopia av beslutet inklusive bilaga I.
4. Europeiska kommissionen skall underrättas om detta beslut genom en kopia av beslutet inklusive bilaga I i enlighet med punkt d i protokoll 27 till EES-avtalet.
5. Detta beslut är giltigt på engelska.

Utfärdat i Bryssel den 30 oktober 2001.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Knut ALMESTAD

Ordförande

BILAGA I

"10A. STATLIGT STÖD OCH RISKKAPITAL ⁽¹⁾10A.1 *Inledning*

- (1) Europeiska kommissionen har i sitt meddelande om statligt stöd och riskkapital ⁽²⁾ angivit hur reglerna om statligt stöd skall tillämpas på åtgärder för att främja tillgången till riskkapital ⁽³⁾ i gemenskapen. Den har till exempel uttryckt farhågor för att företagen i gemenskapen skall bli alltför beroende av lånefinansiering ⁽⁴⁾ och betonat att en utvidgning av riskkapitalmarknaderna skulle få en gynnsam effekt på tillväxten och sysselsättningen ⁽⁵⁾. Kommissionen anser att vissa slag av företag och företag i vissa utvecklingsstadier kan ha större behov av finansiering i form av eget kapital eller liknande kapitaltillskott än enbart lån, med hänsyn till lånekostnaderna och den ovilja många låneinstitut har mot risktagande.
- (2) Bristen på eget kapital, som tyder på att kapitalmarknaden lider av en varaktig bristfällighet som hindrar utbudet från att tillfredsställa efterfrågan till ett pris som är godtagbart för båda parter, påverkar europeiska små och medelstora företag negativt jämfört med motsvarande företag i Nordamerika. Bristen på eget kapital gäller å ena sidan innovativa och oftast nya högteknologiföretag med stor tillväxtpotential och å andra sidan ett brett spektrum av nyare och äldre företag inom olika sektorer med en mindre tillväxtpotential, som inte kan få finansiering för sina utvidgningsprojekt utan externt riskkapital.
- (3) Det speglar det faktum att riskkapitalinvestering i grunden är en kommersiell verksamhet beroende av kommersiella beslut. De ekonomiska och budgetmässiga förhållandena är sådana att offentliga fonder inte kommer att kunna och inte heller bör försöka skapa hela den höjning av riskkapitalverksamheten som gemenskapen vill ha. Vad det gäller är att skapa de villkor som behövs för att de stora reserver av privat kapital som finns i Europa används för sådana investeringar. För att det skall lyckas måste både företagens efterfrågan och investerarnas utbud av kapital utvecklas. Utöver detta har kommissionen dock erkänt 'en roll för finansiering med offentliga medel som begränsas till att lösa bestämda marknadsmisslyckanden' ⁽⁶⁾.
- (4) Övervakningsmyndigheten delar kommissionens uppfattning. Offentligt stöd till riskkapitalinvesteringar väcker oundvikligen frågan om sådana åtgärders förenlighet med EES-avtalets bestämmelser om statligt stöd.

10A.2 *Mål och tillämpningsområde för riktlinjerna och deras förhållande till andra riktlinjer*

- (1) Riktlinjerna har två huvudsakliga mål:
  - Att ange hur övervakningsmyndigheten ämnar tillämpa definitionen av statligt stöd i artikel 61.1 i EES-avtalet på åtgärder för att tillhandahålla eller främja riskkapital (nedan kallat riskkapitalåtgärder).
  - Att fastställa nya kriterier för när övervakningsmyndigheten kan godkänna sådana åtgärder som utgör statligt stöd, även om de inte är förenliga med övriga bestämmelser i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd.
- (2) Riktlinjerna syftar även till att förklara varför en kontroll av det statliga stödet på detta område är nödvändig, att påvisa svårigheterna med att tillämpa nuvarande riktlinjer på sådana åtgärder samt visa varför övervakningsmyndigheten anser att de nya kriterierna för förenlighet är både nödvändiga och lämpliga.
- (3) Ingenting i dess riktlinjer får ses som ett ifrågasättande av statligt stöd som uppfyller kriterierna i andra bestämmelser i de gällande riktlinjerna för statligt stöd.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar innehållsmässigt kommissionens meddelande om statligt stöd och riskkapital (EGT C 235, 21.8.2001, s. 3). Kommissionen hade fattat ett antal beslut om statligt stöd och riskkapital innan den antog meddelandet. Övervakningsmyndigheten hänvisar i dessa riktlinjer till samma beslut som i kommissionens meddelande.

⁽²⁾ EGT C 235, 21.8.2001, s. 3.

⁽³⁾ I sitt meddelande *Riskkapital: En nyckel till sysselsättning i Europeiska unionen* (SEK(1998) 552 slutlig, 31.3.1998) definierade Europeiska kommissionen riskkapital som aktiekapital till ett företag i start- och utvecklingsstadiet, och så används ordet i dessa riktlinjer. Med "venturekapital" avses väsentligen riskkapital från investeringsfonder som skapats i detta syfte (venturekapitalfonder). De tillhandahåller ofta en blandning av eget kapital, mezzaninfonder och oprioriterade lån. "Venturekapital" avser detta slag av finansiering som helhet.

⁽⁴⁾ *Ekonomiska reformer: Rapport om produkt- och kapitalmarknadernas funktion i gemenskapen*, KOM(1999) 10, 20.1.1999.

⁽⁵⁾ *Riskkapital: En nyckel till sysselsättning i Europeiska unionen*, SEK(1998) 552 slutlig, 31.3.1998.

⁽⁶⁾ *Lägesrapport om genomförandet av handlingsplanen för riskkapital*, KOM(2000) 658 slutlig, 18.10.2000, avsnitt 3.4.

- (4) Detta dokument avviker inte i något avseende från gällande riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.
- (5) Övervakningsmyndigheten kommer att fästa särskild uppmärksamhet vid behovet av att hindra att dessa riktlinjer används till att kringgå de principer som fastställs i befintliga kapitel i riktlinjerna för statligt stöd.

10A.3 Skäl för kontroll av användning av offentliga medel som riskkapital

- (1) Förutom att övervakningsmyndigheten enligt EES-avtalet och övervakningsavtalet är skyldig att kontrollera statligt stöd i Eftastaterna skall nationella myndigheter, i likhet med vad som gäller för andra slag av offentligt ingripande, när de fattar beslut om huruvida de skall anslå eller bemyndiga offentliga medel till riskkapitalfrämjande åtgärder, minimera följande tre åtskilda men förbundna riskkategorier:
  - Risken att fördelarna för förmånstagarna (investorare eller företag) leder till en alltför stor snedvridning av konkurrensen i förhållande till konkurrenterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
  - Risken för att medlen förfelar sitt syfte därför att de inte behövs. En del företag som får kapitaltillskott på offentlig väg hade kanske kunnat få det på annat sätt och på samma villkor. Det finns tecken på att så sker, även om det inte kan dokumenteras. I sådana fall används offentliga medel i onödan.
  - Risken för 'utträngning'. Att det finns åtgärder som finansieras med offentliga medel kan faktiskt avhålla potentiella investerarare från att erbjuda kapital.
- (2) Det är inte alla offentliga åtgärder för främjande av riskkapital som omfattas av definitionen av statligt stöd i artikel 61.1 i EES-avtalet och därmed av övervakningsmyndighetens kontroll av statligt stöd. I följande avsnitt anges därför hur övervakningsmyndigheten tolkar definitionen av statligt stöd vid riskkapitalåtgärder.

10A.4 Tillämpligheten av artikel 61.1 på riskkapitalåtgärder

- (1) Vid en åtgärd i form av bidrag eller lån är det i allmänhet uppenbart vilket företag som är den potentielle förmånstagaren vid bedömningen av huruvida det rör sig om statligt stöd. Vissa konstruktioner som syftar till att främja riskkapital är dock mer komplicerade, eftersom myndigheterna skapar möjligheter för att stimulera en grupp av ekonomiska aktörer (investorare) att erbjuda en annan grupp (exempelvis mindre företag) kapital. Beroende på hur denna åtgärd utformas, och även om myndigheternas avsikt endast varit att gynna den senare gruppen⁽⁷⁾, kan resultatet bli att företag på såväl den ena som den andra sidan mottar det statliga stödet. I en del fall innebär åtgärden att det skapas en fond eller ett annat investeringsinstrument som existerar utan samband med investerararna och mottagarna av investeringen. I sådana fall måste man också överväga om fonden eller instrumentet kan betraktas som ett företag som åtnjuter statligt stöd.
- (2) Vid bedömningen av riskkapitalåtgärder måste övervakningsmyndigheten därför överväga möjligheten att åtgärden innebär stöd på minst tre nivåer:
  - Stöd till investerarare.
  - Stöd till den fond eller det instrument som åtgärden kanaliseras genom (i fråga om en fondandelsfond kan fler än en sådan kanal finnas).
  - Stöd till de företag som mottar investeringen.
- (3) För att en åtgärd skall omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet måste fyra kriterier vara uppfyllda samtidigt:
  - Åtgärden måste medföra bruk av statliga medel. När statliga myndigheter direkt deltar ekonomiskt i riskkapitalåtgärder eller ger investerarare skatteförmåner är detta i allmänhet självklart.
  - Åtgärden måste snedvrیدا konkurrensen genom att gynna mottagaren. Enligt praxis från Europeiska gemenskapernas domstol måste övervakningsmyndigheten alltid anta att det är fråga om statligt stöd när statliga medel anslås på ett sätt som inte skulle ha varit godtagbart för en privat investerarare som arbetar under normala marknadsekonomiska förhållanden. När myndigheterna däremot investerar på villkor som en sådan investerarare kunde godta, innebär det ingen förmån och det är därför inte fråga om statligt

⁽⁷⁾ Europeiska gemenskapernas domstol (nedan kallad EG-domstolen) har funnit att artikel 87 i EG-fördraget sålunda inte tar hänsyn till orsaken eller syftena med de aktuella åtgärderna, utan definierar dem i förhållande till deras verkningar (mål 173/73, Italien mot kommissionen, Rec. 1974, s. 709; svensk specialutgåva, volym II, s. 321).

stöd⁽⁸⁾. Det innebär att när statliga medel beviljas på samma villkor som gäller för privata investerare, kan man normalt dra slutsatsen att åtgärden inte medför någon förmån. Om de statliga medlen ställs till förfogande på fördelaktigare villkor, är det emellertid i allmänhet fråga om en förmån.

- Förmånen måste vara selektiv, det vill säga begränsad till vissa företag. Om en åtgärd gäller utan förbehåll eller utan branschvis eller geografisk avgränsning i hela Eftastaten är den inte selektiv⁽⁹⁾. En åtgärd som är utformad så att den bara kan gälla för ett begränsat antal företag är däremot selektiv. Det är den också om den bara gäller för investeringar i vissa företag, till exempel i en sektor eller en region. Det bör observeras att en åtgärd som är generell när det gäller investerarna (som alltså erbjuds alla investerare) ändå kan vara selektiv när det gäller vilka företag investeringarna kan göras i⁽¹⁰⁾.
- Åtgärden måste påverka handeln mellan de avtalsslutande parterna till EES-avtalet. Eftersom kapitalinvesteringar är en verksamhet där det förekommer en omfattande handel mellan de avtalsslutande parterna, och eftersom alla åtgärder som gynnar investerare har som uttalat syfte att påverka deras investeringsbeslut, kommer övervakningsmyndigheten normalt att anse att riskkapitalåtgärder till förmån för investerare uppfyller det kriteriet. Vid en bedömning av hur handeln påverkas måste övervakningsmyndigheten överväga åtgärdens inverkan på kapitalmarknaderna överhuvudtaget, inte bara på investerarna som kanske redan tidigare har verkat på marknaden för riskkapital till sådana företag som åtgärden riktar sig till. På samma sätt kommer övervakningsmyndigheten att anse att kriteriet är uppfyllt på alla områden där kriterierna uppfyllts för de mottagande företagens del, om det inte kan visas att alla investeringarna kommer att göras i företag som verkar i sektorer där ingen handel mellan de avtalsslutande parterna förekommer⁽¹¹⁾.

(4) Det finns också kapitel i de gällande riktlinjerna för statligt stöd som erbjuder en tolkning av huruvida enskilda åtgärder kan omfattas av definitionen av statligt stöd och som därför kan vara relevanta för riskkapitalåtgärder. Det gäller bland annat kapitlen om offentliga myndigheters innehav av kapital, om tillämpningen av reglerna om statligt stöd vid åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag och om statliga garantier⁽¹²⁾. Övervakningsmyndigheten ämnar också fortsättningsvis tillämpa dessa kapitel vid bedömningen av huruvida riskkapitalåtgärder utgör statligt stöd.

(5) I enlighet med ovan angivna principer kommer övervakningsmyndigheten att beakta följande faktorer när den bedömer huruvida det rör sig om statligt stöd på de olika nivåerna.

(I) Stöd till investerare

En investerare får en förmån om en åtgärd gör det möjligt för denne att förvärva andelar i ett eller flera företag på villkor som är fördelaktigare än de villkor som gäller för offentliga investerare eller fördelaktigare än de villkor som skulle ha gällt om investeringarna hade gjorts utan påverkan av åtgärden⁽¹³⁾. Detta gäller även om åtgärden får investeraren att ge det mottagande företaget eller de mottagande företagen en förmån. Den omständigheten att inga investerare på grund av ett marknadsmisslyckande annars skulle ha gjort en viss investering är inte i sig tillräckligt för att bevisa att det inte är fråga om en förmån. Investerarna erbjuds ju fördelaktigare villkor som kompensation för de faktorer som orsakar ett marknadsmisslyckande, och övervakningsmyndigheten anser att denna kompensation måste betraktas som en förmån, som utgör stöd om investerarna är företag och om de övriga villkor som nämnts ovan, särskilt selektiviteten, är uppfyllda. Under förutsättning att förmånen är begränsad till vad som är nödvändigt för att övervinna de faktorer som orsakar marknadsmisslyckandet, kan den dock på grund av sin begränsade verkan betraktas som förenlig med EES-avtalet, om den inte strider mot de principer som läggs fram i avsnitt 10A.8.

(II) Stöd till en fond eller ett annat förmedlande instrument

I allmänhet skulle övervakningsmyndigheten betrakta en fond som ett instrument för överföring av stöd till investerarna och/eller de företag som investeringen gäller snarare än som en stödmottagare. I vissa fall, särskilt när medel överförs till redan existerande fonder med många investerare av olika slag, kan dessa fonder dock ha karaktär av oberoende företag. I sådana fall rör det sig i allmänhet om stöd, såvida inte investeringen görs på villkor godtagbara för en normal ekonomisk aktör i en marknadsekonomi och alltså inte utgör någon förmån till mottagaren.

⁽⁸⁾ Se kommissionens beslut av den 4 oktober 2000 i ärende N 172/2000 (Irland), startbidrag och riskkapitalprogram (EGT C 37, 3.2.2001, s. 48).

⁽⁹⁾ Det kan till exempel vara fråga om en skatteåtgärd för främjande av investeringar i en bestämd grupp av finansiella instrument.

⁽¹⁰⁾ Se till exempel EG-domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857.

⁽¹¹⁾ EG-domstolen har i detta avseende funnit: 'I fråga om ett stödprogram får kommissionen begränsa sig till att granska de utmärkande dragen hos programmet i fråga för att bedöma huruvida det, på grund av stödets belopp eller andel, slaget av de investeringar för vilka stödet ges eller andra villkor i programmet, ger mottagaren en betydande fördel i förhållande till konkurrenterna och sannolikt gynnar företaget som är verksamma med handel mellan medlemsstaterna.' Mål 248/84, Tyskland mot kommissionen, Rec. 1987, s. 4013, punkt 18 (inofficiell översättning, vår kursivering).

⁽¹²⁾ Det bör dock observeras att det är mer sannolikt att statliga garantier till förmån för riskkapitalinvesteringar innehåller ett inslag av stöd till investeraren än traditionella lånegarantier, som normalt snarare anses utgöra stöd till låntagaren snarare än till långivaren.

⁽¹³⁾ Så kan vara fallet vid åtgärder som finansierar investerarens förvärv och där detta finansiella tillskott sker på villkor som är mer gynnsamma än marknadsvillkoren.

(III) Stöd till de företag som mottar investeringen

Det avgörande är än en gång om företaget har tagit emot investeringen på villkor som skulle vara godtagbara för en privat investerare i en marknadsekonomi. Kriteriet kan uppfyllas om den investering som görs genom riskkapitalåtgärderna görs som om den hade gjorts av en eller flera privata investerare. Om så inte är fallet, är det faktum att ett investeringsbeslut har fattats av en kommersiell förvaltare av riskkapitalfonder, eller av investerarnas företrädare, med intresse av att fonden får största möjliga avkastning ett viktigt tecken på detta, men inte i sig avgörande. Övervakningsmyndigheten måste också ta hänsyn till möjligheten att förmåner som har beviljats fondens investerare också kan överföras till de företag som tar emot investeringarna, om fondens investeringar inte görs som om de hade gjorts av en privat investerare i en marknadsekonomi. Om en riskkapitalåtgärd minskar investerarnas risker och/eller höjer deras vinster i samband med en given investering, kan dessa inte längre sägas agera som en normal ekonomisk aktör⁽¹⁴⁾.

- (6) Huruvida en åtgärd utgör stöd, och på vilken nivå, beror på dess utformning. Vissa åtgärder kan anses vara allmänt riktade för investerarnas del, men utgöra statligt stöd i förhållande till de enskilda företagen⁽¹⁵⁾, och andra åtgärder kan utgöra statligt stöd till investerarna men inte till de företag där investeringarna har gjorts med tillämpning av den likvärdighetsprincip som beskrivs ovan⁽¹⁶⁾. Andra åtgärder åter kan utgöra stöd på mer än en nivå⁽¹⁷⁾.
- (7) Om allt stöd som kommer mottagarna till del är av mindre betydelse enligt regeln om stöd av mindre betydelse, anses det inte uppfylla alla kriterierna i artikel 61.1 i EES-avtalet. Vid riskkapitalåtgärder försvåras tillämpningen av denna regel av beräkningssvårigheter (se också avsnitt 10A.5) och av att åtgärderna kanske inte enbart utgör stöd till målföretagen utan också till investerarna. När dessa problem kan lösas är regeln emellertid tillämplig. Om ett program innebär att det enskilda företaget får 100 000 euro eller mindre i offentligt kapitaltillskott under en treårsperiod, kan man vara säker på att det eventuella stödet till företaget håller sig inom riktlinjernas gränser.

10A.5 Bedömning av om riskkapitalåtgärder är förenliga med reglerna om statligt stöd: tillämpningen av befintliga regler

- (1) När en åtgärd utgör statligt stöd, är det övervakningsmyndighetens uppgift att bedöma om den kan anses vara förenlig med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.2 och 61.3. De flesta riskkapitalåtgärder kan betraktas som förenliga bara enligt artikel 61.3 a (dvs. de får bara genomföras i regioner där detta undantag gäller) eller artikel 61.3 c.
- (2) De omedelbara målen med riskkapitalåtgärder kommer sannolikt att innefatta stöd till små och medelstora företag, särskilt nya eller innovativa företag eller företag med hög tillväxtpotential, och/eller att främja utvecklingen i en särskild region. Övervakningsmyndigheten har redan utfärdat riktlinjer enligt vilka statligt stöd med sådana syften kan godkännas enligt artikel 61.3 a eller 61.3 c⁽¹⁸⁾. Den myndighet som utformar åtgärden kan också ha som mål att uppmuntra fler investerare att engagera sig i denna finansieringsform. Det finns inga riktlinjer om statligt stöd på detta område, och det har ännu inte uttryckligen erkänts som en målsättning som i sig själv kan motivera statligt stöd. Detta hindrar dock inte alls att en åtgärd som uppfyller villkoren i andra riktlinjer kan vara förenliga med EES-avtalets goda funktion.
- (3) Ett utmärkande drag i gällande riktlinjer, som innebär att statligt stöd godkänns enligt artikel 61.3 a och 61.3 c är att stöd godkänns upp till en viss nivå, 'bidragssekvivalenten', som är en viss procentsats av det stödmottagande företagens kostnader. Dessa 'bidragsberättigande kostnader' är i princip fasta investeringar i mark, fastigheter, ny produktionsutrustning och immateriella tillgångar (patent, know-how osv.), arbetskraftskostnader som är förbundna med investeringar i anläggningstillgångar samt kostnader för konsulttjänster. Erfarenheten har dock visat att riskkapitalåtgärder ofta kan bedömas som oförenliga enligt dessa regler, av ett eller flera av följande skäl:

⁽¹⁴⁾ Se till exempel kommissionens beslut 98/476/EG (EGT L 212, 30.7.1998, s. 50). EG-domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, som nämns i fotnot 13, gällde detta ärende.

⁽¹⁵⁾ Se fotnot 14.

⁽¹⁶⁾ Se till exempel kommissionens beslut i ärende N 705/99, United Kingdom High Technology Fund.

⁽¹⁷⁾ Se kommissionens beslut 2001/406/EG i ärende C 46/2000, Viridian Growth Fund (Nordirland), (EGT L 144, 30.5.2001, s. 23).

⁽¹⁸⁾ Se gällande riktlinjer om stöd till små och medelstora företag och om regionalstöd.

- Svårigheten att fastställa en 'bidragsekvivalent' för eget kapital. Övervakningsmyndigheten har ställt upp regler för hur man bestämmer sådana ekvivalenter för lån och garantier⁽¹⁹⁾, men har ingen sådan formel för eget kapital. Övervakningsmyndigheten anser dock att ett tekniskt beräkningsproblem i sig inte räcker för att göra en åtgärd oförenlig med EES-avtalets goda funktion. Övervakningsmyndigheten undersöker möjligheterna att finna en metod för detta och kommer samtidigt att vara öppen för föreslagna beräkningsmetoder som kan bifogas anmälningarna av riskkapitalåtgärder⁽²⁰⁾.
  - Svårigheten att skapa en koppling till bidragsberättigande kostnader, särskilt vid åtgärder för att stimulera investerare och i synnerhet vid åtgärder i form av fonder. Det är svårt att göra en sådan koppling förenlig med det slag av affärsmässig fondförvaltning som de deltagande investerarna kommer att kräva, och det kan ge upphov till verifierings- och kontrollsvårigheter.
  - För åtgärder som innebär stöd till investerare finns det idag ingen regel som kan utgöra grund för godkännande.
- (4) Övervakningsmyndigheten anser att det generellt finns god skäl att hålla fast vid metoden med 'bidragsberättigande kostnader'. Den skapar säkerhet, förutsägbarhet och en grund för begränsning av stödet och garanti för likabehandling av regioner och medlemsstater. Metoden har fungerat bra hittills, och den kommer troligen att ligga till grund för större delen av kontrollen av statligt stöd också i framtiden. Övervakningsmyndigheten anser att det krävs goda skäl för att göra avsteg från metoden.
- (5) En risk med att göra avsteg från metoden är särskilt att man då kan godkänna statligt stöd som är rent 'driftsstöd', dvs. stöd som täcker ett företags normala löpande kostnader. Övervakningsmyndigheten anser att sådana stöd är en av de mest konkurrensnedvridande formerna av statligt stöd och att de bara får godkännas i undantagsfall, eftersom ett driftsstöd kan 'avskärma' mottagaren från följderna av affärsmässig olönsamhet.
- (6) Samtidigt anser övervakningsmyndigheten emellertid att det faktum att vissa riskkapitalåtgärder inte är förenliga med EES-avtalet enligt gällande riktlinjer, och särskilt då de ovan nämnda svårigheterna, inte i sig räcker för att man skall betrakta dem som oförenliga med EES-avtalets goda funktion. Vad gäller svårigheterna ovan vill övervakningsmyndigheten framhålla följande:
- De kostnader som enligt nuvarande riktlinjer betraktas som bidragsberättigande är av mindre betydelse för många nya eller innovativa företag. Det är ofta lättare att finansiera sådana kostnader genom lån. Behovet av aktiekapital är ofta förbundet inte bara med tillgångar utan också med behovet av rörelsekapital under företagets start- eller expansionsfas.
  - Att det inte finns någon koppling till definitionen av bidragsberättigande kostnader i gällande riktlinjer behöver inte betyda att det rör sig om driftsstöd i betydelsen stöd som går till ett företags normala driftsutgifter och bara tjänar till att hålla företaget vid liv. Stöd som uppenbart stimulerar ett företag under start- eller expansionsfasen kan inte betraktas som driftsstöd i den meningen och skulle därför kunna godtas under vissa omständigheter.
  - Vad gäller investeringsstöd kan en åtgärd inte anses vara oförenlig med EES-avtalets goda funktion bara för att den, genom att den berör den privata sektorn eller investerarna på marknaden, utgör statligt stöd till dem och till de företag som de investerat i. När ett stöd från staten är förenligt med reglerna om statligt stöd, bör enligt övervakningsmyndighetens åsikt en åtgärd som innebär en lägsta grad av stimulans för att andra ekonomiska aktörer skall göra samma typ av överföring också godkännas, även om det tekniskt sett rör sig om stöd till dessa aktörer.

10A.6 *Grunder för att godkänna riskkapitalåtgärder enligt artikel 61.3 a och 61.3 c i EES-avtalet*

- (1) Övervakningsmyndighetens främsta grund för att godkänna riskkapitalåtgärder, även om de går utanför de nuvarande reglernas räckvidd, är de små och medelstora och i synnerhet nystartade företagens svårigheter att få tillgång till kapital och lån. De viktigaste orsakerna till dessa svårigheter är ofullständig information, investerarnas och låneinstitutens ovilja att ta risker och de begränsade säkerheter som små och medelstora företag kan erbjuda⁽²¹⁾. Ett särskilt hinder för tillskott av eget kapital kan vara de höga transaktions- och kontrollkostnaderna i förhållande till kapitaltillskottet.

⁽¹⁹⁾ Till exempel gällande riktlinjer om stöd av mindre betydelse, om statliga garantier och om regionalstöd.

⁽²⁰⁾ Detta kan innefatta en metod som grundar sig på kostnaden för att tillhandahålla en viss garanti. Se beslut av den 28 februari 2001 i ärende N 551/2000 (Tyskland): BTU – *Beteiligungskapital für kleine Technologieunternehmen* (EGT C 117, 21.4.2001, s. 17).

⁽²¹⁾ Se kapitlet om stöd till små och medelstora företag i riktlinjerna för statligt stöd.

- (2) Övervakningsmyndigheten erkänner att offentliga medel kan behövas inom vissa bestämda områden där marknaden har misslyckats. Ett marknadsmisslyckande kan definieras som en situation där ekonomisk effektivitet inte uppnås på grund av bristfälligheter i marknadsmekanismen. Ett marknadsmisslyckande kan antingen ta sig uttryck i systemets oförmåga att producera varor som är efterfrågade (i detta fall en riskkapitalmarknad), eller i en dålig resursfördelning som skulle kunna förbättras på ett sådant sätt att vissa konsumenter skulle vinna men ingen skulle förlora. De externa effekterna vid fortbildning och vid forskning och utveckling leder till ett marknadsmisslyckande som motiverar statligt stöd på de områdena.
- (3) Eftersom marknaden enligt ekonomisk teori i regel misslyckas i något avseende utom när perfekta konkurrensvillkor råder, är termen marknadsmisslyckande förbehållen fall där man är förvissad om att en allvarlig feldistribution av resurser har ägt rum. Det finns två viktiga orsaker till marknadsmisslyckande som är relevanta för riskkapitalmarknader och som särskilt påverkar tillgången till kapital för små och medelstora företag och företag på ett tidigt utvecklingsstadium och som kan göra statligt stöd berättigat:
- *Ofullständig eller asymmetrisk information*: potentiella investerare har större svårigheter att samla in tillförlitlig information om de väntade utsikterna för ett litet eller medelstort företag eller ett nytt företag. Särskilt om dessa är engagerade i höginnovativa eller riskfyllda projekt försvårar ofullständig information riskbedömningen.
  - *Transaktionskostnader*: små transaktioner är mindre attraktiva för investeringsfonder på grund av relativt höga kostnader för investeringsbedömning och andra transaktionsrelaterade kostnader.
- (4) Enligt övervakningsmyndighetens åsikt kan dessa faktorer orsaka ett marknadsmisslyckande som kan göra statligt stöd berättigat. Försiktighet är dock av nöden, och det faktum att aktieemissioner har misslyckats och ansökningar om lån har avslagits är i sig inte bevis för ett marknadsmisslyckande. Övervakningsmyndigheten anser inte att det finns några tecken på att riskkapitalmarknaden rent allmänt har misslyckats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, men medger dock att det finns marknadsbrister vid vissa investeringstyper, under vissa skeden i ett företags utveckling. Övervakningsmyndigheten erkänner också att det finns särskilda svårigheter i regioner som är stödberättigade enligt artikel 61.3 a och 61.3 c (stödområden). Dessa brister och svårigheter är till viss del redan uppmärksammade i gällande regler för statligt stöd och i de fall där dessa kan tillämpas på riskkapitalåtgärder kommer övervakningsmyndigheten att göra så även fortsättningsvis.
- (5) Övervakningsmyndigheten kommer därför att kräva bevis på att marknadsmisslyckande föreligger innan den är beredd att godkänna riskkapitalåtgärder som går utöver de nuvarande reglerna. Övervakningsmyndigheten kan dock tänka sig att godta att ett marknadsmisslyckande föreligger, om inslaget av statligt stöd till ett företag via riskkapitalåtgärder som i sin tur helt eller delvis finansieras med statligt stöd är högst 500 000 euro eller högst 750 000 euro i regioner som är stödberättigade enligt artikel 61.3 c eller 1 miljon euro i regioner som är berättigade till stöd enligt artikel 61.3 a⁽²⁾. Skälet till det är att argumentet att marknadsmisslyckande föreligger på grund av höga transaktionskostnader är mer övertygande vid små transaktioner. Det faktum att ett marknadsmisslyckande konstateras ändrar emellertid inte stödkaraktären hos en given åtgärd och inte heller behovet av att bedöma dess förenlighet med EES-avtalets goda funktion, särskilt enligt bestämmelserna i avsnitt 10A.8.
- (6) Om det konstateras att marknadsmisslyckande föreligger, kommer övervakningsmyndigheten att granska huruvida den statliga stödåtgärden står i rimligt förhållande till det påstådda marknadsmisslyckande den är avsedd att råda bot på. Övervakningsmyndigheten kommer också att se till att alla snedvridningar minimeras. Den anser att detta görs bäst med hjälp av åtgärder som räcker för att få marknaden investera att satsa kapital, men inte mer, och som leder till att investeringsbeslut fattas på affärsmässig grund på villkor som är så nära förhållanden i den normala ekonomin som möjligt.
- (7) Det finns många olika tänkbara modeller för riskkapitalåtgärder och flera av de åtgärder som utformats i Eftastaterna är ganska nya, vilket innebär att övervakningsmyndigheten ännu inte kan fastställa strikta kriterier som vägledning för om åtgärderna skall godkännas eller ej. Övervakningsmyndigheten har dock pekat ut vissa faktorer som den kommer att se som positiva och andra som den kommer att se som negativa vid bedömningen. De anges i avsnitt 10A.8. Att kriterierna är utformade på detta sätt gör det desto viktigare att alla riskkapitalåtgärder som utgör eller kan tänkas utgöra statligt stöd anmäls till övervakningsmyndigheten enligt artikel 1.3 i protokoll 3 till övervakningsavtalet innan de genomförs, om de inte befrias från anmälningskyldigheten genom ett undantag såsom det som anges i punkt 10A.4.7. Om övervakningsmyndigheten har mottagit en fullständig anmälan som visar att en åtgärd omfattar flera positiva inslag men inga negativa, kommer övervakningsmyndigheten att försöka göra en snabb bedömning av anmälan inom de tidsfrister som anges i procedurreglerna i riktlinjerna för statligt stöd.

⁽²⁾ Separata kapitaltillskott som görs inom sex månader efter varandra kommer att anses som en enda delfinansiering. Detsamma gäller olika tillskott, också under en längre period, om ett åtagande har gjorts för att betala ut dem som ett led i en enda stödåtgärd.

10A.7 Stödåtgärdens utformning

- (1) Övervakningsmyndigheten anser att det i allmänhet är Eftastaten som skall välja form för en stödåtgärd. Detta gäller även riskkapitalåtgärder. Som redovisas närmare i avsnitt 10A.8 kommer övervakningsmyndigheten dock i sin bedömning av sådana åtgärder att ta hänsyn till om de stimulerar investerarna på marknaden att erbjuda 'målföretagen' riskkapital och om de kommer att leda till att investeringsbeslut fattas på affärsmässig grund (dvs. med sikte på maximal vinst). Åtgärder som kan leda till detta resultat och som alltså kan bedömas positivt enligt kriterierna i avsnitt 10A.8 om de utgör statligt stöd, är enligt övervakningsmyndigheten bland andra följande:
- Skapande av *investeringsfonder* (venturekapitalfonder), där staten är partner, investerare eller deltagare, eventuellt på mindre fördelaktiga villkor än de övriga investerarna.
  - *Bidrag* för att täcka en del av venturekapitalfondernas administrations- och förvaltningskostnader.
  - *Andra finansiella instrument* för att stimulera riskkapitalinvestorer eller riskkapitalfonder att erbjuda mer investeringskapital.
  - *Garantier* till riskkapitalinvestorer och fonder mot en viss del av investeringsförlusterna, eller garantier för lån till investerare och fonder för investering i riskkapital⁽²³⁾.
  - *Skatteförmåner* för att uppmuntra investerare att göra riskkapitalinvesteringar.
- (2) Övervakningsmyndigheten ämnar inte använda kriterierna i följande avsnitt för att godkänna åtgärder varigenom företag erbjuds kapital enbart i form av lån (inklusive förlagslån och delägarlån) eller andra instrument som ger investeraren eller långgivaren en fastställd minimiavkastning, vare sig genom fonder eller på andra sätt. Ett sådant kapitaltillskott är inte 'riskkapital' enligt definitionen i fotnot 3 och övervakningsmyndigheten betraktar de nuvarande reglerna som tillräckliga för bedömningen av sådana åtgärder, särskilt beräkningen av stödandelen och kopplingen till stödberättigande kostnader.
- (3) Övervakningsmyndigheten ämnar inte använda kriterierna i följande avsnitt för att godkänna enstaka åtgärder som syftar till att förse ett enskilt företag med kapital.

10A.8 Kriterier för bedömning av förenligheten

- (1) Som redan förklarats i avsnitt 10A.6 anges kriterierna i positiva och negativa faktorer. Alla faktorer är inte av samma betydelse, och i förteckningen nedan står de viktigaste först. Ingen faktor är ensamt avgörande, och inte heller kan en viss grupp av dem ses som tillräcklig för att i sig göra en åtgärd förenlig. I vissa fall är åtgärdens utformning avgörande för faktorernas tillämplighet och den betydelse de kan tillmätas. Vid sin bedömning kommer övervakningsmyndigheten att ta hänsyn till de regionala förutsättningarna och till åtgärdens proportionalitet som helhet.

Åtgärderna kommer att bedömas på varje nivå. För det fall att investeringen av riskkapital i ett företag är förbunden med kostnader som är stödberättigande enligt gällande riktlinjer, kan de riktlinjerna tillämpas för bedömning av stödet till det företaget i stället för nedanstående principer, i linje med punkterna 10A.2.3 och 10A.5.2. Om den ifrågasatta åtgärden också innebär stöd till investerarna, måste sådant stöd dock bedömas enligt nedanstående principer.

- (2) Om taken för transaktionernas storlek i punkt 10A.6.5 är nådda och om endast investerare (eller ett investeringsinstrument) är mottagare av statligt stöd med anledning av åtgärden, är sådant statligt stöd förenligt med EES-avtalet så länge det står i proportion till de aktuella kostnadsnackdelarna, till exempel högre relativa kostnader för analys och förvaltning av små investeringar. Kriterierna i punkt 10A.8.3 kommer att användas för att bedöma om så är fallet.

Om taken för transaktionerna i punkt 10A.6.5 överskrids, kommer övervakningsmyndigheten att kräva bevis på att det föreligger ett marknadsmisslyckande.

- (3) När det har fastställts att ett marknadsmisslyckande föreligger, kommer övervakningsmyndigheten vid bedömningen av en riskkapitalåtgärd att granska följande faktorer enligt EES-avtalets bestämmelser om statligt stöd:

⁽²³⁾ Det senare är en interventionsform som används av Small Business Administration i Förenta staterna till stöd för "small business investment companies".

Det kommer att ses som en positiv faktor att investeringen eller större delen av det investerade kapitalet är begränsad till

- småföretag ⁽²⁴⁾ eller till och med 'mikroföretag', och
- medelstora företag i start- eller andra inledningsfaser ⁽²⁵⁾ eller i stödområden.

Medelstora företags tillgång till finansiering efter start- och inledningsfasen bör per företag begränsas till en del av det totalbelopp åtgärden omfattar. En begränsning till mindre belopp (dvs. högst 500 000 euro eller högst 750 000 euro i regioner som är stödberättigade enligt artikel 61.3 c eller 1 miljon euro i regioner som är stödberättigade enligt artikel 61.3 a eller till en viss nivå av påvisat marknadsmisslyckande kommer också att betraktas som en positiv faktor.

Åtgärderna bör vara inriktade på marknadsmisslyckande för riskkapital. Om åtgärder innebär stimulans för finansiering av företag i första hand i form av eget kapital eller därmed likställt kapital, kommer det att betraktas som positivt. Om en avsevärd del av finansieringen är i annan form eller inte verkar ha någon kraftigt stimulerande verkan (det vill säga stöd till riskkapitalinvesteringar som skulle ha ägt rum även utan åtgärden) kommer det att betraktas som negativt. Detta vore fallet med åtgärder som innebär ytterligare finansiering till ett företag som redan har mottagit ett kapitaltillskott som utgör stöd.

Investeringsbeslut skall vara vinstmotiverade. En koppling mellan investeringens avkastning och ersättning till dem som är ansvariga för investeringsbeslutet är en positiv faktor. Följande åtgärder kommer att anses uppfylla det kravet:

- Sådana åtgärder där allt kapital som investeras härrör från investerare som arbetar under marknadsekonomiska betingelser och som själva fattar investeringsbeslutet, medan stödet enbart är avsett att stimulera dem till det.
- Andra åtgärder som innebär att en betydande andel av kapitalet kommer från investerare som arbetar under marknadsekonomiska betingelser och som investerar kapitalet på affärsmässig grund (dvs. enbart för vinst) direkt eller indirekt ⁽²⁶⁾ i 'målföretagens' egna kapital.

I fråga om fonder kommer 50 procent eller mer av fondkapitalet att betraktas som en 'betydande andel', eller 30 procent när det gäller åtgärder som utförs inom stödberättigade områden, även om varje åtgärd kommer att bedömas utifrån sina förutsättningar och andra omständigheter också kommer att påverka övervakningsmyndighetens bedömning. Ytterligare positiva faktorer skulle vara följande:

- Ett avtal mellan en professionell fondförvaltare och fondens deltagare är en annan positiv faktor, förutsatt att förvaltarens ersättning är kopplad till avkastningen och att fondens målsättningar och den föreslagna investeringsperioden finns angivna.
- Marknadsinverteares deltagande i beslutsfattandet.
- Att förvaltningen av fonderna sker enligt god sed och under myndighetstillsyn.

Om det inte finns någon sådan faktor som anger att investeringsbesluten fattas på affärsmässiga grunder, kommer det att betraktas som negativt. Det kommer till exempel att gälla om åtgärder av så liten omfattning att de bara är inriktade på ett fåtal, ekonomiskt olönsamma projekt, eller åtgärder som vidtas enbart eller främst för att finansiera ett särskilt, på förhand känt företag.

Snedvridningen av konkurrensen mellan investerarna och mellan investeringsfonderna måste minimeras. Övervakningsmyndigheten kommer att se positivt på ett anbudsfordrande vid tillhandahållandet av 'förmånsvillkor' för investerare, eller att sådana villkor görs tillgängliga för andra investerare. Detta kan göras i form av en offentlig anbudsinfördran till investerarna när en investeringsfond bildas, eller i form av en ordning (till exempel en garantiordning) som är öppen en längre period för nyttillkommande investerare. Det sätt på vilket denna positiva faktor kan uppnås blir med nödvändighet beroende av åtgärdens utformning. Däremot anses det som en negativ faktor om det inte finns någon sådan kontrollmekanism mot överkompensation till investerarna, eller där förlustrisken helt och hållet tas av den offentliga sektorn medan fördelarna enbart går till de övriga investerarna.

⁽²⁴⁾ Enligt övervakningsmyndighetens definition i kapitlet om stöd till små och medelstora företag i riktlinjerna för statligt stöd.

⁽²⁵⁾ Den europeiska venturekapitalföreningen EVCA definierar startfinansiering som "finansiering till företag för produktutveckling och tidig marknadsföring. Företaget håller kanske på att grundas eller har verkat en kort tid, men har inte sålt sin produkt på marknaden". Annan tidig finansiering är "finansiering till företag som ännu håller på med forskning och produktutveckling eller har avslutat produktutveckling och behöver nytt kapital för att inleda kommersiell tillverkning och saluföring. De genererar inte vinst ännu."

⁽²⁶⁾ Med "indirekt" avses via fonder och andra investeringsinstrument.

Branschriktning. Då många fonder i den privata sektorn är inriktade på särskild innovativ teknik och till och med särskilda branscher (sjukvård, informationsteknik, kultur), kan övervakningsmyndigheten tänka sig att acceptera en branschriktning där det är motiverat både av affärsmässiga skäl och av det allmänna intresset. Övervakningsmyndigheten intar konsekvent en mindre välvillig inställning till statliga stödåtgärder riktade till särskilda branscher, i synnerhet om det riktas till känsliga branscher som lider av överkapacitet, och därför måste stöd till varvsindustrin och EKSG-företag uttryckligen uteslutas.

Investeringar grundade på affärsplaner. Det är gängse affärsmässig praxis vid professionell fondförvaltning att det för varje investering finns en affärsplan, där produktutvecklingen och försäljningens och vinstens utveckling ingår och en förhandsbedömning görs av projektets bärkraft, och det kommer att ses som positivt om det finns en sådan plan. Det kommer att ses som negativt om det inte finns någon metod för avveckling av statens direkta eller indirekta engagemang i ett enskilt företag.

Kumulering av stödåtgärder till enskilda företag skall undvikas. Om en åtgärd innebär stöd till de företag som mottar investeringen, kan övervakningsmyndigheten begära att Eftastaten utfäster sig att bedöma och begränsa andra former av statligt stöd till företag som har fördel av riskkapitalåtgärden, inklusive inom andra godkända stödprogram. Under förutsättning att Eftastaten ser till att dessa företag endast kan erhålla stöd av mindre betydelse, bör medlemsstaten i fråga om sådana stöd föreslå för övervakningsmyndigheten att undersöka och godkänna en rimlig utvärdering av stödinslaget i den åtgärd som genomförs för att tillämpa kumulationsreglerna. Om ett företag använder kapital som satsats inom ramen för en sådan riskkapitalåtgärd för att finansiera startinvesteringar, forskning och utveckling och andra kostnader som berättigar till stöd enligt andra ordningar, skall Eftastaten inkludera riskkapitalåtgärdens stödelement när den beräknar stödtaket för dessa.

10A.9 *Avslutande anmärkningar*

Övervakningsmyndigheten avser att tillämpa dessa riktlinjer i fem år. Eftersom tillvägagångssättet i riktlinjerna innebär ett avsteg från tidigare metoder för kontroll av statligt stöd och då det rör sig om ett område inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i snabb förvandling, förbehåller sig övervakningsmyndigheten rätten att anpassa sitt tillvägagångssätt mot bakgrund av de erfarenheter som görs. Övervakningsmyndigheten kan vid behov ytterligare klargöra sitt tillvägagångssätt i vissa frågor.”

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 163/2002 av den 28 januari 2002 om utvidgning av den slutgiltig antidumpningstull som införts genom förordning 368/98 beträffande import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av glyfosat som sänds från Malaysia eller Taiwan, oavsett om importen deklarerats ha ursprung i Malaysia eller Taiwan, samt om avslutande av undersökningen rörande import från en malaysisk och en taiwanesisk exporterande tillverkare

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 30 av den 31 januari 2002)

På sidan 8 i artikel 1.1, skall det

i stället för: "(TARIC-nummer 2931 00 95*89)"

vara: "(TARIC-nummer 2931 00 95*82)".

På sidan 8 i artikel 1.2, skall det

i stället för: "(TARIC-nummer 2931 00 95*89)"

vara: "(TARIC-nummer 2931 00 95*82)".

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 311/2002 av den 18 februari 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Hongkong och Republiken Korea

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 50 av den 21 februari 2002)

På sidan 23, artikel 1.2, i tabellen, skall det

i stället för:

"Land	Företag	Antidumpningstullsats i %	Taric-tilläggsnummer
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %	8775
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %	8776
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %	8778
	Alla övriga exporterande tillverkare	24,7 %	8999
Sydkorea	Alla exporterande tillverkare	8,1 %	—

vara:

"Land	Företag	Antidumpningstullsats i %	Taric-tilläggsnummer
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %	8775
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %	8776
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %	8778
	Alla övriga exporterande tillverkare	27,4 %	8999
Sydkorea	Alla exporterande tillverkare	8,1 %	—

Rättelse till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnande åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 257 av den 10 oktober 1996)

På sidan 34, artikel 21.1 första stycket, skall det
i stället för: "... för att kunna följa detta direktiv senast tre år efter det att det har offentliggjorts ..."
vara: "... för att kunna följa detta direktiv senast tre år efter det att det har trätt i kraft ...".

Rättelse till protokoll till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter (PECA)

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 135 av den 17 maj 2001)

Denna rättelse har gjorts genom ett rättelseprotokoll som undertecknades i Bryssel den 11 mars 2002 av rådet i dess egenskap av depositarie.

På sidan 54, bilaga "Medicintekniska produkter", avsnitt II, efter Spanien, skall det
i stället för: "Ministerio de Ciencia y Tecnología."
vara: "Ministerio de Sanidad y Consumo."
